అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఏప్రిల్ 2018

వితకు బీజాలు

సంపాదకీయం:

శ్రీఅరవింద అంతర్జాతీయ విద్యాకేంద్రం తన 75 వ వార్షికోత్సవాన్ని 2018 లో జరుపుకుంటుంది. ఈ సంచికలో విద్యాబోధనపై శ్రీమాత తమ రచనల ద్వారా, ప్రసంగాల ద్వారా వెలిబుచ్చిన వెలుగుల వెల్లువ ఏదైతే నేటి మానవజాతిని రేపటి అతిమానవ జాతిగా తీర్చిదిద్దగలదో, దానిని పాఠకలోకంతో పంచుకుంటున్నాము

సంపాదకుడు

శ్రీఅరవింద అంతర్జాతీయ విద్యాకేంద్రం

2, డిసెంబరు 1943 న, శ్రీమాత లాంఛనప్రాయంగా ఒక పాఠశాలను, దాదాపు 20 మంది పిల్లల కోసం తెరిచారు. అందులో స్వయంగా ఆమెయే ఒక ఉపాధ్యాయురాలిగా ఉన్నారు. తరువాతి ఏడేండ్లలో విద్యార్థుల సంఖ్య క్రమంగా పెరిగింది.

24 ఏప్రిల్ 1951 న, శ్రీమాత ఒక సమావేశానికి అధ్యక్షత వహించారు. దానిలో ఒక 'అంతర్జాతీయ విశ్వవిద్యాకేంద్రం' స్థాపించాలని నిశ్చయించబడింది. 6 జనవరి 1952 న ఆమె 'అంతర్జాతీయ విశ్వవిద్యాకేంద్రం' ఆరంభించారు. 1959 లో దాని పేరు 'శ్రీఅరవింద అంతర్జాతీయ విద్యాకేంద్రం' గా మార్చబడింది.

ఈ విద్యాకేంద్రం పట్టాలను, యోగ్యతాపత్రాలను ప్రసాదించదు. కారణం, దాని ప్రయత్నం విద్యార్థుల్లో విద్యను నేర్చుకోవడంలోని ఆనందాన్ని, అభివృద్ధి చెందాలనే ఆకాంక్షను, బాహ్య ప్రలోభాలకు లోబడకుండా అంకురింప జేయడం.

CWM 12:110

అనంతశక్తి, మహాప్రకృతి, మాయ లేదా మహాశక్తి విశ్వం అంతటా వ్యాపించి ఉంది. ప్రతి నామంలోను, రూపంలోను, మట్టిపెళ్లలోను, మొక్కలోను, కీటకంలోను, జంతువులోను, మనిషిలోను, కేవలం ఈ మహాబలశక్తియొక్క హెచ్చు, తగ్గులతో కూడిన ఆధారములైన వాటి ఇంద్రియాలతో కూడిన ఉనికిలోను అది తనను తాను కుమ్మరించుకుంటూ ఉంటుంది. మనం ప్రతి ఒక్కరం ఒక డైనమో. అందులోకి ఆ బలశక్తి అలలు ఉత్పాదన చేయబడి, నిల్వచేయబడతాయి. ఆ విధంగా అవి నిరంతరం పోషించబడతాయి, వినియోగించబడి తిరిగి నింపబడతాయి. ఏ శక్తి అయితే నక్షత్రాలను, గ్రహాలను కదిలిస్తున్నదో అదే మనలోను ఉన్నది. మన అన్ని ఆలోచనలు, చేతలు కేవలం దాని క్రీడ మాత్రమే, దాని సంక్లిష్ట చర్యల ఉద్భవాలు మాత్రమే. కొన్ని పద్ధతు లున్నాయి. వాటి ద్వారా మనిషి ఒక ఆధారంలాగా తన సామర్థ్యమును ఎక్కువ చేసుకోగలడు. కొన్ని ఇతర పద్ధతు లున్నాయి, వాటి ద్వారా మనిషి తనకూ, సార్వజనీన బలశక్తికి సంసర్గ మాధ్యం మధ్యలో అవరోధాలు కలిగించేవాటిని లేకుండా చేసుకోగలడు. ఎక్కువెక్కువగా దాని నిల్వలను తన ఆత్మలో, మెదడులో, శరీరంలో కుమ్మరించేటట్లుగా తీసుకు రాగలడు. ఆధారంయొక్క ఈ నిరంతర అభివృద్ధీ, ఎరిగించే శక్తియొక్క చేతన ద్వారా పరిమాణంలో, కార్యాచరణాల సంక్లిష్టతల్లో వృద్ధీ, పరిణామంయొక్క మొత్తం లక్ష్యం. మనిషి ఆధారం, సామర్థ్యం కలిగినంత మేరకు ఆ బలశక్తి దాని రీతిలో అత్యున్నతంగాను, పెద్ద మొత్తంలో అత్యంత సమృద్ధిగాను అయినప్పుడు, ఆధారం తనకు తానే లోనికి తోసుకువచ్చి, క్రీడించె బలశక్తిని భరించటానికి పూర్తిగా శిక్షణ పొంది ఉన్నప్పుడు అప్పుడు మనిషి సిద్ధుడు, సుసంపన్నమైన లేదా పరిపూర్ణమైన మానవుడు అవుతాడు. అతడి పరిణామం పూర్తి అవుతుంది. కొన్ని యుగాలుగా మానవజాతి మొత్తం దేనికైతే శ్రమిస్తున్నదో, ఆ పరమమైన అభివృద్ధిని అతడు వ్యక్తిలో పరిపూర్తి చేసిన వాడవుతాడు. ఈ సిద్ధాంతం సరైనది అయితే, బుద్ధి ప్రక్రియ ఆధారం వద్ద నున్న బలశక్తి తప్పకుండా మనలో ఉండి తీరాలి, ఆది తప్పకుండా అధికతరమైన విస్తృతికి, ఆచరణాత్మకంగా అపరిమితంగా సమృద్ధమైన వినియోగానికి తప్పకుండా సామర్థ్యం కలిగిన దవుతుంది. ఇది కూడా తప్పకుండా యుక్తమైనటువంటి సిద్ధాంతమే. మనం ఎంత ఎక్కువగా, సమృద్ధంగా బలశక్తిని ఎక్కువ చేస్తామో, అంత అధికతరంగా మన మనస్సు పనిపాటవాల అంతర్నిహితశక్తి పరిధీ, ఆధిపత్య శక్తీ, కార్యాచరణలూ, పర్యవసానంగా

నూతన విద్యా బీజాలు

దృఢమైన పునాదిని వేయటం

ఒక గొప్ప మేధోపరమైన ఉపరితల నిర్మాణానికి మొట్టమొదటి ఆవశ్యకత దానిని భరించగల ధృఢమైన పునాది. తగినంత జ్ఞానంలేని మనుషుల నుంచి మొదలైన బోధనా వ్యవస్థ, విద్యార్థికి ఆ కాలపు మానవ సంస్కృతిలోని అత్యుత్తమమైన భాగంతో కూడిన విస్తృతమైన లేదా బాగా ఎంపిక చేసిన అనేక విషయాల సమాచార రాశిని సరఫరా చేసినప్పుడు, కావలసినంత పునాదిని ఏర్పాటు చేశామని వారు తలంచుతారు. పాఠశాల విషయాలకు సంబంధించిన సరంజామాను సమకూరుస్తుంది, వాటిని వినియోగించుకొనే బాధ్యత విద్యార్థిది. ఇదే ప్రధాన సూత్రం. కాని ఇక్కడ దోషం ప్రాతిపదికలోనే ఉంది.

సమాచారమే మేధకు పునాది కాలేదు, అది కేవలం విషయంలో భాగం, దాని నుంచి తెలుసుకొనేవాడు (జ్ఞాత) జ్ఞానాన్ని నిర్మిస్తాడు, అదే ప్రారంభ స్థానం, తాజా ఆవిష్కరణయొక్క విస్తరించిన సృష్టియొక్క కేంద్రకం. కేవలం జ్ఞానాన్ని మటుకు అందించటానికి కట్టుబడిన విద్య విద్యే కాదు. స్మృతి, న్యాయాన్యాయవిచారణ, కల్పన, గ్రాహ్యత, హేతుబద్ధత అనేవాటియొక్క అనేక నైపుణ్యాలు జ్ఞాతకు ఆలోచన మరియు జ్ఞానాల పెద్ద భవంతిని నిర్మిస్తాయి, వాటితో పాటు కేవలం వాటి యోగ్యత, చాలినన్ని పనిముట్లు, విషయాలు తప్పకుండా సమకూర్చబడి ఉండటమే కాకుండా, తాజా విషయాలను వెలుగులోకి తీసుకురావడానికై స్వాధీనంలో ఉన్నవాటిని నైపుణ్యంతో వినియోగించడానికి శిక్షణను పొందబడి ఉండాలి. వారు నిర్మించవలసిన నిర్మాణంయొక్క పునాది, కేవలం నిరంతరం వృద్ధిపొందే జ్ఞాపకశక్తి, వివేచనాశక్తి, సృజనాశక్తుల కార్య క్షేత్రాలు హక్కుగా కోరుకొనేవాటిని భరించడానికి సరిపడా పోగుచేసుకొని నిల్వచేసుకొన్న శక్తి, బలము మాత్రమే కాగలదు.

CWSA 1:368-70

మనిషి విశ్వం నుంచి వేరుగా లేడు

ప్రాచీన ఆర్యులు మనిషి విశ్వం నుంచి వేరుగా లేడని తెలిసినవారు, అతడు కేవలం ఒక సజాతీయ భాగం మాత్రం, సముద్రంలో అల భాగమైన విధంగా. ఒక

విరూపం చేయడమవుతుంది. అది మానవ ఆత్మ మీద స్వార్థపూరితమైన క్రూర కృత్యం, దేశానికి ఒక గాయం, ఒక మానవుడు అతడు ఇవ్వగలిగిన అత్యుత్తమమైన మేలును అది కోల్పోయేటట్లు చేయడం మరియు దానికి బదులుగా ఏదో అపరి పూర్ణమైన, కృతకమైన, తక్కువ రకానికి చెందిన, యాంత్రికమైన, సర్వసాధారణమైన దానికి ఒప్పుకొనేటట్లుగా బలవంతం చేయడమే అవుతుంది. ప్రతి ఒక్క మనిషిలోను అతనిలో దివ్యత్వమైనది ఏదో ఉంటుంది, ఏదో అతడి సొంతమైనది, యాదృచ్ఛికమైన బలం, పరిపూర్ణత అది ఎంత అల్ప పరిధిలోని దైనప్పటికీ, భగవంతుడు అతడికి స్వీకరించడానికి గాని లేదా తిరస్కరించడానికి గాని ఇచ్చినదై ఉంటుంది. విధాయకమైన పని దానిని కనుగొనడం, దానిని అభివృద్ధి చేయడం, దానిని వినియోగించడం. విద్య ప్రధాన లక్ష్యం, వృద్ధిపొందే ఆత్మ, తనలో ఉన్న అత్యల్పమైనదానిని బయటకు తీసుకురావడానికి సహాయం చేయడం, ప్రశస్తమైనదానికి దానిని వినియోగించడం.

మూడవ ప్రధాన సూత్రం దగ్గర నుండి దూరందానికి పని చేయడం, ఉన్నదాని నుంచి అవబోయేదానికి. మనిషి ప్రకృతికి చాలా మటుగు ఎల్లప్పుడూ ఆధారమైనది అతడి ఆత్మయొక్క గతంతోపాటుగా, అతడి వారసత్వ సంక్రమణం, అతడి పరిసరాలు, అతడి జాతీయత, అతడి దేశం, అతడు ఏ భూమినుంచి తన పోషణను పరిగ్రహిస్తున్నాడో అది, అతడు పీల్చే గాలి, అలవాటుపడిన అతడి దృక్కులు, ధ్వనులు, అలవాట్లు. అవి అతనిని తక్కువ శక్తితో తీర్చిదిద్దేవేమీ కావు, కాకపోతే అవి అత్యంత సూక్ష్మమై తెలియబడనివి. కాబట్టి అక్కడనుంచి మనం తప్పక ప్రారంభించవలసి ఉంది. ప్రకృతిని భూమి నుంచి కూకటి వేళ్లతో సహా, అక్కడ పెరుగవలసి ఉన్నదానిని మనం అవశ్యం పెరికి వేయకూడదు లేదా సహజంగా సంచరించవలసిన మనస్సును విలక్షణమైన పరాయి రూపాలతోను, జీవిత భావాలతోను చుట్టుముట్ట కూడదు. ఏదైనా బయట నుంచి లోపలకు తీసుకురావలనుకొంటే, దానిని తప్పక నివేదించవలసి ఉంటుంది, మనస్సు మీద బలవంతంగా రుద్దడం కాకుండా, సిసలైన అభివృద్ధికి నిబంధన ఒక స్వేచ్ఛాయుతమైన, సహజమైన వృద్ధి.
CWSA 1:384-85

కొన్ని ఆత్మలు సహజంగానే తమ పరిసరాలపై తిరుగుబాటు చేయడం జరుగుతూ, వేరే యుగానికి, ప్రాంతానికి చెందినవనిపిస్తాయి. వారి అభిరుచిని అనుసరించే స్వేచ్ఛలోనే వారిని ఉండనీ; కానీ కృత్రిమమైనటువంటి పరాయి ఆకృతిలో

మన మేథయొక్క ఉద్దతీ, మనం సాధించినదాని ఉత్తమోత్తమ స్థితీ ఉంటాయి. ప్రాచీన ఆర్యులు వారి విద్యాబోధనకు ఆధారంగా చేసుకొన్న మొట్టమొదటి సూత్రం ఇది. బలశక్తి నిల్వను వృద్ధి చేయటానికి వారు వినియోగించిన ప్రధానమైన ప్రక్రియలలో ఒకటి, బ్రహ్మచర్యమును పాటించడం.

CWSA 1:369-71

విద్యయొక్క మూడు ప్రధాన సూత్రాలు

అసలైన బోధనయొక్క మొట్టమొదటి ప్రధాన సూత్రం, దేనినీ బోధించ సాధ్యం కాదు. ఉపాధ్యాయుడు బోధకుడు లేదా గట్టిగా పనిచేయించేవాడు కాదు, అతడు సహాయకుడు, మార్గదర్శకుడు. అతని వ్యవహారం సలహా ఇవ్వడమే కాని దానిని బలవంతంగా రుద్దడం కాదు. అతడు నిజంగా విద్యార్థి మనస్సుకు శిక్షణను ఇవ్వడు. అతడు కేవలం విద్యార్థికి అతని జ్ఞానోపకరణాలను ఏ విధంగా పరిపూర్ణత కావించ వచ్చనే దానిని మాత్రమే చూపిస్తాడు. ఆ ప్రక్రియలో అతనికి సహాయం చేసి, ప్రోత్సహిస్తాడు. అతడు అతనికి జ్ఞానాన్ని అందించడు, అతడికి తనంత తానుగా జ్ఞానసముపార్జన ఏ విధంగా చేయవచ్చో చూపిస్తాడు. అతడి అంతరంగ జ్ఞానాన్ని బయటకు రప్పించడు. అతడు కేవలం అది ఎక్కడ ఉన్నదో, దానిని బయటకు రప్పించటానికి అతడు ఏ విధంగా అభ్యాసంతో అలవాటుగా చేయగలడో దానిని మాత్రమే చూపిస్తాడు....

రెండవ ప్రధాన సూత్రం, మనస్సును దాని స్వీయవృద్ధి కోసం సంప్రదించడం. తల్లిదండ్రులు లేదా ఉపాధ్యాయుడు తాము కోరుకొన్న విధంగా రూపుదిద్దడానికి పిల్లవానిని తమ భావన ప్రకారం అదే పనిగా శ్రమించేటట్లు చేయడమనేది ఆటవికమైన, అజ్ఞానమైన మూఢవిశ్వాసం. అతడు తనంత తానుగా అతని సొంత ప్రకృతికి అనుగుణంగా విస్తరించుకోవటానికి అతడిని తప్పక ప్రేరేపించవలసి ఉంటుంది. తన పుత్రుడు తప్పకుండా ప్రత్యేక లక్షణాలతో, సామర్థ్యాలతో, భావాలతో, అభివృద్ధి చెందాలని, లేదా ముందస్తుగానే నిర్ధారించుకొన్న జీవనోపాధికి సంసిద్ధమవాలని ముందుగానే సమాయత్తతపరచడం కంటే అధికతరమైన తప్పు మరొకటుండదు. ప్రకృతిని దాని సొంత ధర్మాన్ని త్యజించడానికి బలవంతం చేయడం దానికి శాశ్వతమైన హాని కలిగించడమే, దాని వృద్ధిని ఛిన్నాభిన్నం చేసి, దాని పరిపూర్ణతను

మలచబడితే గనక అధిక శాతం కృశించిపోతారు, జ్ఞానశూన్యు లవుతారు. మానవజాతి ఒక ప్రత్యేక దేశానికి, యుగానికి, సమాజానికి చెందినవారై ఉండటమమేది, గతానికి చెందిన బిడ్డలై ఉండటం, వర్తమానాన్ని వశం చేసుకున్నవారై, భవిష్య సృష్టికర్తలు కావడమనేది భగవంతుడు మానవజాతికి చేసిన అమరిక. గతం మన పునాది, వర్త మానం మన సామగ్రి, భవిష్యత్తు మన ధ్యేయం, పరాకాష్ఠ. జాతీయ వ్యవస్థా విద్యవిధానంలో ప్రతిదానికీ దానికి అర్హమైన, సహజమైన స్థానం తప్పకుండా ఉండి తీరాలి.

*

విద్య సంపూర్ణం కావాలంటే దానికి తప్పక మానవ అస్తిత్వానికి సంబంధించిన ఐదు ప్రధాన కార్యకలాపాలకు అనుగుణమైన ఐదు ప్రధాన దృక్పథాలు ఉండాలి: భౌతికం, ప్రాణికం, మానసికం, చైత్యం, ఆధ్యాత్మికం. సర్వ సాధారణంగా, ఐదు దశలు వ్యక్తి వృద్ధిని, క్రమానుగతంగా ఒకదాని తరువాత మరొకటిగా అనుసరిస్తాయి; ఇవి ఉన్నప్పటికీ, దానర్థం అవి ఒకదాని స్థానాన్ని మరొకటి ఆక్రమించాలని కాదు, కాని జీవితం చిట్టచివరి వరకు ఒకటి మరొక దానిని పూర్తి చేస్తూ అన్నీ తప్పక కొన సాగాలని.

CWSA 1:384-85

పిల్లవానికి శిక్షణ నివ్వటానిక తనకు తాను శిక్షణ పొందాలి.

చాలామంది తల్లిదండ్రులు, అనేక కారణాల మూలంగా, పిల్లలకు అందించవలసిన నిజమైన విద్యాబోధన విషయంగా ఎక్కువగా ఎటువంటి ఆలోచననూ చేయరు. వారు శిశువును ప్రపంచంలోనికి తీసుకువచ్చిన తరువాత, అతనికి ఆహారమిచ్చి, అతని భౌతిక అవసరాలను సంతృప్తిపరచి, కొంత హెచ్చుతగ్గులతో ఆరోగ్యాన్ని జాగ్రత్తగా చూడటంతో వారి కర్తవ్యమును వారు సంపూర్తిగా నెరవేర్చా మనుకుం టారు. తరువాత అతనిని పాఠశాలకు పంపి, అతని విద్యాబుద్ధులకు సంబంధించిన బాధ్యతను ఉపాధ్యాయులకు అప్పగిస్తారు. కొంతమంది ఇతర తల్లిదండ్రు లుంటారు. వారికి వారి పిల్లలు తప్పక చదువుకోవాలని తెలుసు, దాని కోసం వారు తాము చేయగలిగిన ప్రయత్నమంతా చేస్తారు. వారిలో కూడా చాలా కొద్దిమందికే, చాలా పట్టుదలతో, చిత్తశుద్ధితో ఉన్నవారికి మాత్రమే, మొదటగా కావలసినదేమిటో వారికి

శ్రీఅరవిందుల స్మారక సభ (శ్రీఅరవిందో మెమోరియల్ కన్వెన్షన్) ప్రారంభ సందేశం

శ్రీఅరవిందులు మన మధ్యనే ఉన్నారు. ఆయన తన సృజనాత్మక ప్రతిభయొక్క మొత్తం ఆధిపత్యశక్తితో విశ్వవిద్యాలయ కేంద్ర నిర్మాణానికి అధ్యక్షత వహిస్తున్నారు. భూమిపై కొత్త కాంతిని, శక్తిని, జీవితాన్ని అభివ్యక్తం చేస్తూ ఈనాటి శ్రేష్ఠజనులను పరివర్తన చేయబోయే అతిమానస ప్రకాశాన్ని అందుకోవటానికి భవిష్య మానవజాతిని తయారుచేయటానికి ఇది అత్యుత్తమమైన సాధనంగా అనేక సంవత్సరాలుగా ఆయన తలంచుతూ వచ్చారు. ఆయన ఎంతగానో ఆదరించేటటువంటి ఆదర్శాల లోని ఒక దానిని సాక్షాత్కరించుకొనే ఉద్దేశంతో సమావేశమవుతున్న ఈ సభను నేను ఆయనకు బదులుగా ప్రారంభిస్తున్నాను.

24 ఏప్రియల్ 1951 అనువాదం; డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

త్రణ కోల్పోకూడదంటే, తానెప్పుడూ వారి పట్ల తన మానసిక నియంత్రణను కోల్పోకూడదు; "మొరటైన ఆట ఏడుపుతో ముగుస్తుంది" అని వారితో చెప్పే హక్కు ఉండాలంటే, అతడు వారెవరిమీదా ఎన్నడూ చేయి నెత్తకూడదు.

ఇవి ప్రాథమికమైన, ముందస్తు విషయాలు. వీటిని పాఠశాల లన్నింటిలో మినహాయింపనేది లేకుండా తప్పకుండా ఆచరించి తీరాలి.

CWM 12:10

మానవ అధికారం ఒక లాంఛనం

చూడు, ఒక వ్యక్తి మానవీయ అధికారం గలవాడిగా, కుటుంబంపై అధికారం గల తండ్రిలా, ఒక బోధకుడిగా, ఒక రాష్ట్రాధికారిగా నుండటం అంతా లాంఛన ప్రాయమే. వారికి నిజంగా అధికారం లేదు, అధికారం వారికి ఇవ్వబడింది. వారు సామాజిక జీవితంలో సమర్థవంతంగా తమ పాత్రను సుసంపన్నం చేయడం కోసం, ఇప్పుడున్న విధంగా, అనగా, అనృతం మీద స్థాపించబడిన ఒక సామాజిక జీవితం, ఏ మాత్రం సత్యం మీద కాకుండా. కారణం, సత్యం అంటే ఐక్యత, కాని సమాజం విభజన మీద స్థాపించబడింది. కొంతమంది వారి పాత్రను పోషిస్తారు, వారు చేయ వలసిన పనిని నెరవేరుస్తారు, వారి ప్రతీకను నిరూపించు కుంటారు, కొంత హెచ్చు తగ్గులతో — ఎవరూ దోషరహితులు కాదు, ఈ ప్రపంచంలో అంతా కలగాపులగం. కాని ఎవరైతే తమ పాత్రను తీవ్రంగా పరిగణిస్తారో, దానిని సాధ్యమైనంత నిజాయి తీతో పోషించే ప్రయత్నం చేస్తారో, వారు బహుశా సాధారణ మానవునికంటె తమ పాత్రను ఇంకా ఎక్కువ వాస్తవంగా సమర్థవంతంగా పోషించటానికి ప్రేరణలు అందుకోవచ్చు. మార్కులు ఇచ్చే ఉపాధ్యాయుడు తన మనస్సులో తనకు తాను దివ్యసత్యానికి ప్రతినిధిని అని అనుకొంటే, అతడు నిరంతరం దివ్యేచ్ఛ శ్రుతిలో ఉండటానికి, తనకది సాధ్యమైనంత రీతిలో, తగినంత శ్రమ తీసుకొంటే, అది చాలా ప్రయోజనకారిగా ఉంటుంది; కారణం, సాధారణ ఉపాధ్యాయుడు తన వ్యక్తిగతమైన ఇష్టాయిష్టాల ప్రకారంగా పని చేస్తుంటాడు — అతడికి ఏది ఇష్టం లేదో, ఏది ఇష్టం ఉందో మొదలైనవి — అతడు అంతటా సర్వసాధారణంగా ఉండే టటువంటి అనృతానికి చెందినవాడు, కాని మార్కులు ఇచ్చే సమయంలో, ఉపా ధ్యాయుడు గనక, చిత్తశుద్ధితో తన అల్ప సంకుచిత చైతన్యానికంటే ఎక్కువ

తెలుసు. పిల్లవానికి శిక్షణ నివ్వటానికి తామే శిక్షణ పొందాలని, తమకు తాము ఎరుకతో, ప్రవీణులై ఉండాలని, ఆ విధంగా ఎన్నటికీ పిల్లవానికి చెడ్డ ఉదాహరణ కాకుండా ఉండాలని వారికి తెలుసు. కారణం అన్నింటికంటె ఉదాహరణ ద్వారానే విద్యాబోధన సమర్థవంత మవుతుంది. తాము బోధించేదానికి తాము ఉదాహరణగా నిలబడకపోతే, మంచిమాటలు చెప్పటం, పిల్లవానికి వివేకవంతమైన సలహా నివ్వటం అనేది చాలా తక్కువ ప్రభావం కలిగిన దవుతుంది. చిత్తశుద్ధి, నిజాయితీ, ముక్కు సూటిదనం, ధైర్యం, స్వప్రయజనాపేక్ష లేకపోవటం, నిస్వార్థత, శాంతం, సహనశీలత, పట్టుదల, ప్రశాంతత, నిశ్చలత్వం, ఆత్మనియంత్రణ అనేవన్నీ చక్కని ఉపన్యాసాల కంటే, ఉదాహరణ ద్వారా అత్యుత్తమంగా బోధించవచ్చు. తల్లిదండ్రులకు చాలా ఉన్నతమైన ఆదర్శాలుంటాయి, ఎల్లప్పుడూ దాని ప్రకారం ప్రవర్తిస్తూ ఉంటారు, నెమ్మది నెమ్మదిగా మీ చిన్నపిల్లవాడు ఆ ఆదర్శాన్ని తనలో ప్రతిఫలించటాన్నీ, అప్రయత్నంగా తనకు తానే మీరు చూడదలచుకొన్న లక్ష్యాన్ని అతని స్వభావం వ్యక్తీకరించడాన్నీ మీరు చూస్తారు. పూర్తిగా సహజంగానే పిల్లవానికి తన తల్లి దండ్రులంటే గౌరవము, మెప్పు ఉంటాయి; వారు పూర్తిగా పనికిమాలిన వారైతే తప్ప, వారు పిల్లవానికి ఎల్లప్పుడూ దేవతల లాగానే కనపడుతూ, వారిని తాను ఎంత బాగా అనుకరించగలడో అంత బాగానూ అనుకరించే ప్రయత్నం చేస్తాడు.

CWM 12:9-10

ఉదాహరణే అత్యుత్తమ ఉపాధ్యాయుడు

ఉదాహరణయే అత్యంత శక్తిమంతమైన గురువు. నీవు అనువర్తించలేని క్రమ శిక్షణను పాటించమని పిల్లవానిని ఎన్నడూ గట్టిగా కోరవద్దు. ప్రశాంతత, సమత్వం, సరైన క్రమం, పద్ధతి, అనవసరమైన మాటలు మాట్లాటకుండా ఉండటమనే వాటిని ఉపాధ్యాయుడు నిరంతరం పాటిస్తూ, కావాలనుకొంటే వాటిని అతడు వారి మనస్సుల లోకి ఎక్కించవచ్చు.

ఉపాధ్యాయుడు ఎల్లప్పుడూ సమయ నియంత్రణను పాటిస్తూ, ఎల్లప్పుడూ సక్రమమైన వేషధారణతో, తరగతి మొదలవటానికి కొన్ని నిమిషాలు ముందుగానే రావాలి. అన్నింటినీ మించి, విద్యార్థులు అబద్ధం చెప్పకుండా ఉండాలంటే, అతడు తనకు తానెప్పుడూ అబద్ధమాడకూడదు; విద్యార్థు లెప్పుడూ వారి మానసిక నియం

గురువులో అనుభూతి నొందితే, వారు నిన్ను విధేయతతో ఆలకిస్తారు. ప్రతి ఒక్కరికి చేటు కలిగించే ధోరణి అయినటువంటి, ఒక రోజు నీవు మంచి మానసిక స్థితిలో ఉండటం, మరుసటి రోజు ఉండకపోవటం అనేది జరుగుతుంటే గనక అటువంటిది నీకు దొరకదు.

ఒక నవ్య తలంపుకు ఒక నవీన విద్యా కేంద్రం

ఒక నవ్యతలంపు ఒక నవీన విద్యా కేంద్రాన్ని సూచిస్తుంది.

మన విశ్వవిద్యాలయాలలో ప్రాబల్యంలో ఉన్న వ్యవస్థ మనిషి మనస్తత్వాన్ని విస్మరిస్తున్నది, అది విషయాలను చిన్న చిన్న పొట్లాలలో జాగ్రత్తగా కచ్చేరిలలో పాటించే పాలనా నియమావళి పట్టికతో కట్టి ప్రయాసతో మనస్సును బాగా దట్టించి వేస్తుంది, ఈ విధంగా దట్టించివేసే పద్ధతులను వాడటం జరిగితే, అది వేటి ద్వారానైతే మనిషి ఇముడ్చుకొని, సృజన చేస్తూ, మేథ, మనుష్యత్వం, బలశక్తులలో వృద్ధి పొందుతూ ఉంటాడో, అటువంటి ప్రావీణ్యాలనూ, పనిముట్లనూ నశింప జేయడంగాని లేదా కృశింప జేయడంగాని చేస్తుంది.

CWSA 1:368

...ఈ దేశంలో విద్యను కేవలం ఒక కథాభాగంగా మాత్రమే పరిగణించే చాలా మితిమీరిన ధోరణి ఉంది, ఒకసారి డిగ్రీ పూర్తయిపోతే, అది ముగిసిపోయినట్లే ననేది. కాని విశ్వవిద్యాలయం ఒక మనిషి విద్య పూర్తయిందని అనే సాహసానికి ఒడిగట్టబోదు లేదా ఒడిగట్టదు; అది కేవలం కొంత సామగ్రిని అతని చేతికిస్తుంది లేదా అతను నడవటానికి కొన్ని దారులను సూచిస్తుంది, అతడితో అంటుంది, — "ఇదిగో, ఈ సామగ్రిని నీ చేతులలో పెడుతున్నాను, నీ సామర్థ్యం మేరకు వాటిని వినియోగించుకోవడం నీ చేతులలో ఉంది."; — లేదా — "ఈ దారులలో ప్రయాణించచటానికి నిన్ను సమాయత్తం చేశాను; చివరి వరకు వాటిలో నడవటం అనేది నీవే చేయాలి, వాటిలో నీ విజయం, ప్రపంచం ముందు నన్ను యోగ్యమైన దానినిగా ప్రమాణపూర్వకంగా నిలబెట్టుంది."

అందువలన మీ భవిష్య జీవితంలో ఈ విషయాలు గుర్తు పెట్టుకోమని అడుగుతున్నాను. కాలేజి శిక్షణ సామర్థ్యాలు ఇక ఏ మాత్రం అవసరం లేదని వాటిని వదిలి వేయ కూడదు, కాని, మీ దారులలో ఉత్కృష్టతకు, గొప్పతనం కోసమూ శ్రమించాలి,

లోతైన సత్యానికి సామరస్యతతో తనను తాను ఉంచుకుంటే, అతడు ఈ సత్యానికి మధ్యవర్తిగా పని చేయగలడు, అదే విధంగా విద్యార్థులను వారి అంతరంగంలో ఉన్న వారి సత్యంతో ఎరుకలోకి రావటానికి వారికి సహాయం చేసిన వాడవుతాడు.
CWM 4:92-93

విద్య ఒక పౌరోహిత్యం

నీకు చెప్పదలచుకొన్న వాటిలో కచ్చితంగా ఇది ఒకటి: విద్య ఒక పౌరోహిత్యం; బోధన ఒక పౌరోహిత్యం, ఒక రాష్ట్రానికి ముఖ్య అధికారిగా ఉండటం ఒక పౌరోహిత్యం. అటువంటప్పుడు, ఈ పాత్రను సంపూర్ణంగా పోషించేవారు దానిని అత్యున్నత రీతిలోనూ, అత్యంత సరియైన విధంగానూ సుసంపన్నం కావించాలని ఆకాంక్షిస్తే, ప్రపంచంయొక్క సర్వసాధారణ స్థితి ఇంకా మెరుగ్గా ఉంటుంది. దురదృష్టవశాత్తు, చాలామంది దీని గురించి ఎన్నడు ఎంతమాత్రమూ ఆలోచించరు, ఏదో ఒక విధంగా వారు తమ పాత్రను పోషిస్తారు — కేవలం ధనం సంపాదించడానికి మాత్రమే పనిచేసే వారి గురించి అసలు మాట్లాడనే అక్కర లేదు, కాని ఈ విష యంలో వారి కార్యకలాపాలు, సహజంగానే చాలా మటుకు అవినీతిమయం. ఆశ్రమం స్థాపించడానికి ఇదే నా అసలైన మొట్టమొదటి ప్రాతిపదిక: ఇక్కడ చేసే పని దైవా ర్పణంగా నుండాలని, ఒకరు తన ప్రకృతి, తన చిత్తవృత్తి ప్రవాహంలో తనకు తాను కొట్టుకుపోవడాన్ని అనుమతించడానికి బదులుగా, ఒకరు తప్పకుండా నిరం తరం తన మనస్సులో తాను పరమోత్కృష్ట జ్ఞానానికి, పరమోత్కృష్ట దివ్యసత్యానికి, పరమోత్కృష్ట దివ్యధర్మానికి ప్రతినిధిననే అనుభూతిని నింపుకుని, ఒకరు తప్పక దానిని అత్యంత నిజాయితీతో, అత్యంత చిత్తశుద్ధితో తనకు సాధ్యమైనంత రీతిలో అమలుపరచాలి. అప్పుడు ఒకరు తమకు తాము గొప్ప ప్రగతిని పొందుతారు, ఇతరులను కూడా పురోగమించేటట్లు చేయగలుగుతారు. అంతే కాకుండా, ఒకరు గౌరవించబడతారు, తరగతిలో ఇక ఎటువంటి క్రమశిక్షణారాహిత్యమూ ఉండదు, కారణం, ప్రతి మానవ అస్తిత్వంలోను, నిజమైన గొప్పతనాన్ని గుర్తించి, దాని ముందు తలవంచేది ఏదో ఉంటుంది. మిక్కిలి చెడ్డ నేరస్థులు కూడా ఒక ఉదారమైన, నిరాసక్తమైన పనిని మెచ్చుకోగల సమర్థులే. అందువలన పిల్లలు సత్యానికి అనుగుణంగా పనిచేసే ఇటువంటి గాఢమైన ఆకాంక్షను ఒక ఉపాధ్యాయుడిలో, ఒక పాఠశాల

ఈ పిల్లలు అక్కడ ఉంటారు. ఈ దివ్యకార్యములో ఈ రోజు ఎవరైతే సహకరిస్తున్నారో వారు ఇంతటి అరుదైన కార్యసాధనలో పాలుపంచుకున్నందుకు ఆనందించి గర్వ పడతారు.

CWM 12;111-12 — శ్రీమాత

చైతన్యం కొరకు ఒక నూతన విద్య – దాని వాస్తవిక ప్రయోజనం, లక్ష్యం

ప్రశ్న: మన విద్యా కేంద్రము యొక్క వాస్తవిక ప్రయోజనం, లక్ష్యం ఏమిటి? అది శ్రీఅరవిందుల రచనలు బోధించుట కొరకా? ఇవి మాత్రమేనా? సంపూర్ణ రచనలనా లేక కొన్ని మాత్రమేనా? లేక శ్రీమాతారవిందుల రచనలు చదవడానికి విద్యార్థులను తయారు చెయ్యడమా? ఇది ఆశ్రమ జీవితం కొరకు వాళ్లని తయారుచెయ్యటానికా లేక బాహ్యజగత్తులోని వృత్తి ఉద్యోగాల కొరకు కూడానా?

సమా: ఈ రచనలను లేక ఇతర రచనలను చదవడానికి తయారు చేయడమన్నది ఇక్కడ ప్రశ్న కాదు. అట్టి రచనలను చదవగల సమర్థత గలవారిని సాధారణ మానవ సహజ ఆలోచన, ఆచరణా సరళి నుండి విముక్తులను గావించడం; ఇక్కడ నున్న వారికి సాధారణ మానవులు ఆలోచించే తీరు, ఆచరణ విధానానికి గల బానిసత్వం నుండి విడుదల కల్పించడానికి అన్ని అవకాశాలను కల్పించడం; వినగోరే వారికి శ్రీఅరవిందులు బోధించిన జీవన విధానం, నిజమైన మానవజీవిగా ఎదగగలిగే మార్గం అనబడు వేరొక యదార్థమైన జీవన విధానం ఒకటున్నదని బోధించటం; ఇక్కడి విద్యాబోధన లక్ష్యం పిల్లలను అట్టి జీవితం గడపటానికి తయారు చేయడం.

సగటు మానవ జీవన విధానాలు, ఆలోచనలు ఉన్న మిగతా వారందరి కోసం ఈ విశాలమైన ప్రపంచంలో ప్రతి ఒక్కరికి చోటు ఉంది. మనకి కావలసింది సంఖ్య కాదు, ఎంపిక; మనకి కావలసింది తెలివైన విద్యార్థులు కాదు, జీవంతో తొణికిసలాడే అంతరాత్మలు.

CWM 12:117-18

మీ పేరుప్రఖ్యాతుల ద్వారా మీ సామర్థ్యాలను మొట్టమొదట పెంచి పోషించిన గృహానికి తళతళలాడే కాంతినీ, మీ మేధకు క్రమపద్ధతిలో సమకూర్చిపెట్టి, మనుషులుగా తీర్చిదిద్ది, మీరు ప్రపంచానికి యోగ్యులుగా ఉండగలిగినటువంటి సామాజిక జీవితాన్ని ఇవ్వటానికి శ్రమించినటువంటి దాని జ్ఞాపకాలను ప్రేమతో పదిల పరచుకోవాలి. చిట్టచివరిగా నేను మిమ్ములను రాబోయే కాలంలో మీరు దానితో తెగతెంపులు చేసుకోవద్దని, కాని, ఒక వేళ, మీరు దూరంగా ఉంటే, దాని పూర్వ విద్యార్థులను కలసినప్పుడు సోదరప్రేమతో వారిని ఆహ్వానించాలని, ఒక వేళ మీరు దగ్గరలో ఉంటే, దానితో సంబంధం కలిగి ఉండాలని, మీకు, దాని భవిష్య విద్యార్థులకూ మధ్య వయస్సును పరిగణించవద్దని, కాని వారితో కలసి ఉండమని, ఇటువంటి సామాజిక సమావేశాల వంటి సందర్భాలలో విచ్చేసి, గతంలో అది మీకు చేసినదాని కంతటికీ మీ కృతజ్ఞతలను మీ చేతల ద్వారా నిరూపించమని అడుగుతున్నాను.

CWSA 1:356

అనువాదం డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

శ్రీఅరవిందుల అంతర్రాష్ట్రీయ విద్యాకేంద్రముయొక్క చిహ్నము — దాని ప్రాముఖ్యత

శ్రీఅరవిందుల ప్రగతిశీల కార్యప్రణాళికలోని ఒక ముఖ్యమైన నూతన అంశం ప్రపంచమంతటా ఉన్న విద్యార్థిలోకానికై పుదుచ్చేరిలో అంతర్రాష్ట్రీయ విశ్వవిద్యాలయ కేంద్రాన్ని స్థాపించడం.

*

ఇక్కడ నెలకొల్పబడిన ఈ విశ్వవిద్యాలయము, పృథ్విపై అతి గొప్ప జ్ఞానపీఠంగా రూపొందుతుందనేది నాకు నిశ్చయమని ధృఢ నమ్మకం కలిగి ఉండటంలో నాకు మనసులో ఇసుమంతయు సందేహము లేదు. అందుకు బహుశా 50 సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు లేదా 100 సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు. నేనక్కడ ఉంటానా అని మీరు సందేహించవచ్చు. నేను అక్కడ ఉన్నా లేకున్నా, నా పనిని నడిపించడానికి నా

సమా: సుమారు నూరు సంవత్సరముల నుండి మానవజాతి ఒక వ్యాధితో బాధపడుతోంది. అది అత్యధికముగా వ్యాపిస్తూ ప్రస్తుతం ఒక పతాక స్థాయికి చేరుకుంది. దానిని మనం 'ఉపయోగితావాదము' అని పిలువవచ్చు. మనుషులు, వస్తువులు, పరిస్థితులు, కార్యకలాపాలు అన్నీ కేవలం ఈ దృష్టితోనే చూడబడి విలువ కట్టబడుతు న్నట్లనిపిస్తుంది. దేనికైనా ప్రయోజనముంటే తప్ప దానికి విలువ ఉండదు. ఉపయోగ పడేది నిశ్చయంగా ఉపయోగపడని దానికంటె ఉన్నతమైనది. కాని మొదట మనం దేనిని ఉపయోగపడేది అని అనుకుంటామో దానిని నిశ్చయించాలి. ఎవరికి, దేనికి, ఎందుకోసం ఉపయోగపడుతుంది అని నిర్ధారించాలి.

నాగరికులమని అనుకునే జాతులు ధనాన్ని ఏది ఎక్కువగా ఆకర్షిస్తుందో, సంపాదిస్తుందో లేక ఉత్పత్తి చేస్తుందో దానిని ఉపయోగకారి అని భావిస్తాయి. ఆర్థిక దృక్పథంతోనే ప్రతీదీ నిర్ణయించబడి, వెల కట్టబడుతోంది. దానినే నేను ఉప యోగితావాదము అంటాను. ఈ జబ్బు తీవ్రమగు అంటువ్యాధి, ఎందుకనగా చివ రకి పిల్లలు కూడా దానికి అతీతులు కారు. సౌందర్యం, గొప్పతనం, సంపూర్ణత్వం గూర్చి కలలు గనవలసిన వయస్సులో సాధారణ తెలివితేటలకు ఆ కలలు ఉన్నత మైనవిగా కనిపించవచ్చు, కానీ అవి సాధారణ మాంద్యత కన్నా ఎంతో ఉపయుక్త మైనవి. పిల్లలు ఇప్పుడు ధనం గురించి కలలు కని దానిని ఎలా సంపాదించడమా అని ఆందోళన చెందుతున్నారు.

కనుక వారు వారి చదువుల గురించి ఆలోచించినప్పుడు, వారు వారికి ఏది ఉపయోగపడుతుంది అనేదాని గురించి ఎక్కువ ఆలోచిస్తున్నారు, వారు ఎదిగి నప్పుడు అపారమైన ధనం సంపాదించుకో గలుగుతారు. వారికి అత్యంత ప్రధానమైన విషయం పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణత సాధించి యోగ్యతా పత్రాలు, కితాబులు పొందడంలో సఫలీకృతులైతే మంచి పదవులు పొంది చాలా డబ్బు సంపాదించడ మవుతుంది.

వారి దృష్టిలో చదువుకి వేరే అవసరం, వేరే అభిరుచి లేదు.

CWM 12:351

జ్ఞాన సముపార్జనకై నేర్చుకోవడం, జీవితానికి, ప్రకృతికి సంబంధించిన రహస్యాలను తెలుసుకోవడానికై చదవడం, తన చేతనని పెంపొందించుకోవడానికై విద్య నార్జించడం, నిగ్రహశక్తి నలవరచుకుని తన మీద తాను ఆధిపత్యం వహించడానికి క్రమశిక్షణను అలవరచుకోవడం, తన బలహీనతల్ని, అసమర్థతలని, అజ్ఞానాన్ని జయించడం

విద్యయొక్క ఆదర్శం

మన విద్యాలయములోను, విశ్వవిద్యాయములోను శ్రీఅరవిందుల ఆదర్శాను సారం చదువు గరపబడుతుందని ప్రతిపాదించబడింది. కాని ఇప్పటి వరకు ఇక్కడ నేర్పబడుతున్న విద్య మిగతా పాఠశాలల్లో లాగే ఉంది. బోధనా కార్యక్రమం దానిని అనుసరించే ఉంది.

అవును, ఇంకొక విధంగా ఉండాలని నేను ఏళ్ల తరబడి పోరాడుతూనే ఉన్నాను. ఎప్పుడు మీరు, ఇక్కడ ఉన్న పిల్లలు — మీరు ఎప్పుడు ఎదిగి పెద్దవాళ్లయి బోధించడానికి సిద్ధపడతారో, అప్పుడు మీకు కొత్తవారికి సరియగు విధానంలో సరియైన విషయాన్ని బోధించే బాధ్యత అప్పచెప్ప బడుతుంది. ప్రస్తుతానికి ఇది విద్యార్థుల కోసం నడిపే పాఠశాల అనడం కన్నా, ఉపాధ్యాయుల కొరకు ఉద్దేశింపబడిన విద్యాలయము అనవచ్చు! కావలసిందేమిటంటే అందరికీ తెలిసినది నేర్చుకోవడం ద్వారా మిమ్మల్ని మీరు తయారు చేసుకోవడం. ఎందుకంటే అందుకు ఒక ఆవశ్యకమైన కారణం ఉంది. అది గొప్పదేమీ కాదు, వివరణాత్మకమైనదీ కాదు, లేక చాలా లోతైనదీ కాదు, కాని సాధారణ మానవుని జ్ఞానానికి సంబంధించిన అవసరమైన మూలమది. ఒకమారు మీకు అది లభించి, దానితో పాటు ఇక్కడ ఉన్న ప్రభావంతో లబ్ధి పొంది, ఆ కోణంలో, ఆ దృష్టితో అనగా సత్యమైన జీవన దృక్కోణంలో చూడగలిగేటంతగా చదివి అర్థం చేసుకోగలిగి మీకు అదంతా తెలిసినప్పుడు బయట నుండి వచ్చే విద్యార్థులకు మీరు నేర్చుకున్నది బోధించమని ఆదేశించబడతారు. అది పనిలో ఒక భాగము. ఎప్పుడో ఒకసారి చోటు చేసుకొనే ఆక్షేపణలు మినహా సాధారణ సిద్ధాంతాల ననుసరించి బోధన గరపబడుతుందన్నది నిజం. నాకు అది తెలుసు. కాని ఉదాహరణకు మరొక విధంగా చేయాలనుకుంటే ఉపయోగించే పుస్తకాలు, ఇక్కడ ఎంపిక చేయబడిన భాగాలతో తయారు చేయబడాలి.

*

ఉపయోగితావాద మనబడే జాడ్యము

ప్రశ్న: విద్యా కేంద్రముయొక్క విద్యార్థులకు యోగ్యతా పత్రములు ఎందుకు ఈయరు?

కనుక ప్రతి ఒక్కరు వారి వ్యక్తిత్వ నిర్మాణానికి అవసరమగు పూర్తి అనుభవం అంచెలంచెలుగా తమకు తామే సంపాదించు కోవాలంటే వారి జీవితం ప్రారంభించ డానికి ముందే ముగిసిపోతుంది.

శతాబ్దాలుగా సంపాదించుకున్న అనుభవంతో ఇలా చెప్తారు, "సరే, మీరు త్వరగా వెళ్లాలనుకుంటే, శతాబ్దాలుగా ఏదయితే నేర్చుకోబడిందో దానిని కొన్ని సంవత్సరాలలోనే తెలుసుకోవాలని ఉంటే, ఇది చెయ్యండి!" చదవండి, నేర్చుకోండి, అధ్యయనం చెయ్యండి, తరువాత ఈ భౌతిక క్షేత్రంలో ఆ పని ఈ విధంగా నిర్వ ర్తించాలని మీకు నేర్పబడుతుంది (చేష్టల ద్వారా) మీకు కొంచెం తెలిసిన తరువాత, మీకు తెలివితేట లుంటే మీ పద్ధతిని మీరు కనుక్కోగలరు. కాని మొదట ఎవరి కాళ్ల మీద వారు నిలబడి నడవడ మెలాగ అన్నది తెలుసుకోవాలి. ఒంటరిగా నేర్చుకోవడం చాలా కష్టం. ప్రతివారికి అది అలాగే ఉంటుంది. ఒకరు తమంతట తాము రూపొందిచు కోవాలి. కనుక చదువు చాలా అవసరం. అదీ విషయం!

CWM 6:261

శతాబ్దాల తరబడి సాగిన అభిలాష మనల్ని ఇక్కడకు తీసుకుని వచ్చింది

"ఇక్కడికి వచ్చినట్లు చేసింది మనలో ఏముంది?"

జవాబు మనలోనే ఉంది. బయట ఏమీ లేదు. మీరు లోతుగా అంతర్ముఖులైతే మీకు చాలా స్పష్టమైన జవాబు దొరుకుతుంది. (నిశ్శబ్దం) చాలా ఆసక్తికరమైన సమాధానం. మీరు అంతర్లీనులై, పూర్తిగా బాహ్య విషయాలనుండి దూరంగా చాలి నంత సంపూర్ణ, నిశ్శబ్దతలోనికి ప్రవేశిస్తే, నేను తరచుగా ప్రస్తావించే ఆ జ్యోతిని మీలో చూడ గలుగుతారు. ఈ జ్యోతిలో మీరు మీ భవితను చూడ గలుగుతారు. శతాబ్దాల తరబడి క్రమేణా కేంద్రీకృతమైన ఆకాంక్ష మిమ్మల్ని లెక్కలేనన్ని జన్మల ద్వారా 'సిద్ధి' అనే గొప్ప దినం దిశగా నడపడం చూస్తారు — వేల సంవత్సరాల నుండి జరుగుతున్న ఆ తయారీ తన తుది దశకు చేరడాన్ని, మీరు దీనిని కనుగొన డానికి ఎంతగానో అంతర్ముఖులు అయినందు వలన, మీ అసమర్థతలన్నీ, బలహీనత లన్నీ మీలో తిరస్కరించి అర్థం చేసుకో లేనివన్నీ, అవన్నీ — అది మీరు కాదని, అది కేవలం ప్రస్తుతానికి అవసరార్థం మీరు ధరించిన వస్త్రం లాంటిదని మీరు

కోసం, అత్యంత ఉదాత్తమైన, బ్రహ్మాండమైన, ఔదార్యంగల, మిక్కిలి సత్యమైనటువంటి లక్ష్యం దిశగా పురోగమించే జీవితం కొరకు తనని తాను తయారు చేసుకోవడం... వాటిని గురించి వారు అసలు ఆలోచించరు, సరి కదా అవన్నీ ఊహాతీత విషయాలు అనుకుంటారు. వాళ్లకి కావలసినదంతా చాలా వ్యావహారికమైనది, ఎక్కువ ధనం ఎలా సంపాదించాలన్నది నేర్చుకోవడానికి తమని తాము తయారు చేసుకోవడమే.

ఈ వ్యాధి సోకిన పిల్లలకి ఆశ్రమ విద్యా కేంద్రంలో చోటు లేదు. ఈ విషయం వారికి స్పష్టంగా తెలియడం కోసమే వాళ్లని మేము అధికారికమైన ఏ పరీక్షలకి, పోటీలకి తయారుచెయ్యము, బాహ్యప్రపంచంలో వారికి ఉపయోగపడే ఏ యోగ్యతాపత్రాలు, కితాబులు ఇవ్వము.

ఒక ఉన్నతమైన మంచి జీవితాన్ని అభిలషించేవారిని, జ్ఞానానికి, పూర్ణత్వానికి ఆర్తి కలిగినవారిని, సత్యపూరితమైన అభ్యుదయ భవిష్యత్తుకై ఆశగా ఎదురు చూచే వారిని మాత్రమే మేము ఇక్కడ కావాలనుకుంటాము.

మిగతావారి కోసం ప్రపంచంలో కావలిసినంత స్థలముంది.

CWM 12:351-52

విద్యాభ్యాసం ఒక ప్రణాళికను సమకూరుస్తుంది

పాఠశాలకి మిమ్మల్ని పంపించడం, వ్యాయామాలు మీ చేత చేయించడం వగైరా మిమ్మల్ని వేధించి ఆనందించడానికని మీరు అనుకుంటున్నారా? ఓహ్, కాదు. అది మిమ్మల్ని మీరు మలచుకొనడానికి అనువైన ఒక ప్రాతిపదిక మనస్సులో ఏర్పడటం మీకు తప్పనిసరి కనుక. మీరు మీ ప్రత్యేకతను ఏర్పరచుకునే కార్యాన్ని, సంపూర్ణ పరిపూర్ణతను పొందే కార్యాన్ని మీ అంతట మీరుగా ఒక మూల ఒంటరిగా కూర్చుని స్వయంగా మీకు మీరుగా తయారవగల మంటే మిమ్మల్ని అడిగేదేమీ ఉండదు. కాని అది మీరు చెయ్యరు, చెయ్యలేరు. అలా చేసే పిల్లవాడు ఒక్కడు కూడా లేడు. అతనికి అది ఎలా చెయ్యాలో, ఎక్కడ మొదలుపెట్టాలో కూడా తెలియదు. ఒక పిల్లవానికి బ్రతకడ మెలాగో నేర్పకపోతే అతను బ్రతక లేడు, అతనికి ఏది ఎలా చెయ్యాలో తెలియదు, ఏదీ కూడా. నేను అసహ్యకరమైన వివరాలను గురించి మాట్లాడాలనుకోవడం లేదు, కాని అతి చిన్న, సాధారణ ప్రాథమిక పనులని కూడా ఎలా చెయ్యాలో అతనికి నేర్పకపోతే అతను వాటిని సరియగు రీతిలో చెయ్యలేడు.

వుంటుంది. అంతే కాదు అది చాలా ముఖ్యమైన విషయం కూడా. అది బాహ్య చైతన్యాన్ని పూర్తిగా తప్పించుకుంటుంది. మీరు వెలుగు, అభిలాష, నిజమైన అవగాహన, ఆవశ్యకమైన పవిత్రత నిండిన చేతనాముద్రలో మునిగిపోతారు. మీరు కావాలనుకున్నా లేకపోయినా అది జరుగుతుంది. తమ బాహ్య చైతన్యంలో బంధీలై ఉన్నవారు సైతం నృధాగా నిదురపోలేరు

ఇచ్చట నిదురలో కూడ చాలా గణనీయమైన కార్యాచరణ ఉంది. కాబట్టి దాని ప్రభావం ఉంటుంది, అది స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. పూర్తిగా బయటనుండి వచ్చిన ఏమీ తెలియని వ్యక్తుల్ని నేను చూశాను (కేవలం వారు తమ జీవితాలను తమ పిల్లల కోసమే బ్రతికారు) సరే, ఈ బయటనుండి వచ్చిన అతిథుల, కేవలం వచ్చి పోయే, వారి అభిప్రాయం... వారు చాలా ఆశ్చర్యపోయారు! "కాని ఇక్కడ ఉన్న పిల్లల వంటివారిని మేమెక్కడా చూడలేదు". మనకు సంబంధించినంత వరకు, మనము దానికి అలవాటు పడ్డాము కదా? వారు తమకు తాము స్వాభావికంగా అలా ఉన్నారు. కాని చైతన్యంలో జాగృతి ఉంది, ఒక విధమైన అంతర్గత స్పందన, వికసనమొందుతున్నామన్న భావన, ఇంకెక్కడా లభించని ఆంతరిక స్వాతంత్ర్యము ఉన్నాయి. ఇక్కడకి వచ్చే కొంతమంది పిల్లల పెంపకం అత్యంత అద్భుతం — ఎంతో వినయంతో, ఎంతో చక్కని పెంపకం, మీకు వారు అలాగే జవాబు చెప్తారు. వారిని చూసిన మీకే మనిపిస్తుందంటే వెలుపల తుడిచి, బాగా మెరుగుపెట్టి తయారు చెయ్యబడి, కొంచెం ప్రాణముండి కూడా జవాబు చెప్పలేని చిన్న చిన్న మరబొమ్మలని

విద్యార్థుల ప్రార్థన

మేము ఆకాంక్షించే వీరయోధులుగా మమ్ములను తయారుచేయుము. కొనసాగాలని ప్రయత్నిస్తున్న గతానికి వ్యతిరేకంగా రాబోయే గొప్ప యుద్ధంలో విజయవంతముగా పోరాడి, నూతన విషయాలు ఆవిర్భవించినప్పుడు మేము వాటిని స్వీకరించుటకు సిద్ధమగుదుము గాక.

CWM 12:112 — శ్రీమాత

భావానువాదం: డా. విజయలక్ష్మి

భావిస్తారు. కాని మీరు చెయ్యాలనుకున్నది చెయ్యడం కోసం, ఇన్నాళ్లు ఏది చెయ్యాలని మీరు ఉబలాట పడ్డారో అది చెయ్యడానికి కలిగిన అవకాశంతో లాభం పొందగల శక్తిని పొందడానికి మీరు క్రమేపి వెలుగుని, చేతనని, సత్యాన్ని ఆ బాహ్య వస్తువుయొక్క నిగూఢమైన అంశాలలోనికి తీసుకుని వస్తే, మీరు ఇక్కడ ఎందుకు ఉన్నారన్నది మీరు బహుశా సమగ్రంగా అర్థం చేసుకోవచ్చు. మీరు దానిని అర్థం చేసుకోవడమే గాక దానిని ఆచరించవచ్చు కూడా. శతాబ్దాలుగా ఇది మీలో తయారు చెయ్యబడింది, దీనిలో కాదు (శ్రీమాత తమ ముంజేతి చర్మంపై గిచ్చుకుంటారు) ఇది పూర్తిగా కొత్తది, కదా?... కాని నీ నిజమైన నీలో.

శతాబ్దాలుగా అది ఈ అవకాశం కోసం ఎదురు చూస్తోంది.

అప్పుడు నువ్వు ఆ మహాద్భుతం లోనికి ప్రవేశిస్తావు. అది ఎంత మేరకు అసాధారణమై వున్నది నువ్వు చూస్తావు... ఇన్ని సంవత్సరాలుగా ఆశించిన విషయాలు, అంతగా ప్రార్థించిన విషయాలు, ఎంతగానో చేసిన ప్రయత్నాలు అవన్నీ నిజమయ్యే క్షణం అకస్మాత్తుగా వస్తుంది. ఎన్నో మహత్వ సంఘటనలు జరిగే క్షణమది. ఆ అవకాశాన్ని ఎవరూ వదులుకో కూడదు.

CWM 6:271-72

వాతావరణంయొక్క శక్తి

సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే, చిన్నప్పటి నుండి ఇక్కడ పెరిగిన ఎవరో ఒకరు, అతి చిన్నవయస్సులోనే అంతః చేతనలో విషయాల అనుభూతిని పొందినవారు ఏది ఏమైనప్పటికి... అది ఒక గురుతును మిగిలిస్తుంది. ఏ ప్రభావం చూపకుండా అది ఊరికే పోదు: ఇక్కడ పెరిగిన పిల్లలను, బయటనుండి వచ్చే పిల్లల సరసన చూసినప్పుడు నిజంగా చాలా గొప్ప భేదం కనిపిస్తుంది. (బహుశా బయటకి కనిపించే యాంత్రికమైన శిక్షణలో కాకపోవచ్చు, కాని అర్థం చేసుకోవడంలో, తెలివితేటలలో, ఆంతరిక జాగృతిలో) చెప్పుకోదగిన తేడా ఉంది. కొత్తవారికి ఈ స్థితికి చేరుకోవడానికి కొంత సమయం పడుతుంది. పుస్తకాలకు అతీతమైన స్థితి ఇది, మీరు గమనించ లేదూ? స్వచ్ఛమైన వాతావరణంలో నివసిస్తూ, గుండె నిండా పరిశుభ్రమైన గాలిని పీల్చేవారికి, కలుషిత వాతావరణంలో ఊపిరి తీసుకున్న ప్రతిసారి విషపూరితమయ్యే వారికి మధ్యన ఉండే భేదమిది. చేతనాపరమైన దృష్టిలో కూడా ఈ విధంగానే

ప్రగతిలోని ఉద్దేశం దివ్యచేతనను స్వీకరించి దానిని తిరిగి ప్రకటించడానికై నీ సామర్థ్యాన్ని పెంచుకోవడం కోసమని. నీ వంతుగా దీనిని నిన్ను నీవు ఒప్పించుకో గలిగితే సహజంగానే కార్యం ఎంతో మంచిగా, ఎంతో వేగంగా చేయబడుతుంది. నిజం చెప్పాలంటే, ఇది నాకు అత్యంత ప్రాథమికమైన దనిపిస్తుంది. అలా కాకపోతే ఈ విధంగా వ్యవస్థీకరించబడి ఏర్పాటు గావించబడిన ఆశ్రమంలో నీ ఉనికికి అర్థం లేదు. ఇక్కడ నీ వున్నది ఒక ప్రత్యేక ప్రయోజనం కోసం. ఎందుకనగా వేరెక్కడా కనిపించని చేతనను, పురోగతిని అందుకోగల అవకాశం ఇక్కడ ఉంది. దీనిని పొందడానికి నిన్ను నీవు సిద్ధపరచుకోకపోతే నీ కందిన అవకాశాన్ని చేజేతులా జార విడుచుకుంటావు,
CWM 6:269

సాధ్యమైనంత అత్యున్నత స్వేచ్ఛ నిచ్చే సూత్రం

ప్రశ్న: మీరన్నారు, మే మిక్కడ ఉన్నందున, మాకు అవసరమైనదంతా కలిగి ఉన్నందున, స్వేచ్ఛ ననుభవించడం మాకు సహజం అని. అయితే ఎందుకని ప్రయత్నం చేసే లక్షణం కూడా సహజంగానే అబ్బదు?

సమా: ఎందుకంటే, శ్రీఅరవిందులు వ్రాసినట్లుగా, సామాన్య మానవుల భౌతిక స్వభావం తామసికం. అందువలన ప్రయత్నం చేయకపోవడం దాని సహజ లక్షణం. కానీ, ప్రాణికం ప్రయత్నిస్తుంది. అయితే, మామూలుగా అది ప్రయత్నించడం దాని స్వయంతృప్తి కోసం. అయినప్పటికి దానికి ప్రయత్నం చేయగల శక్తి ఉంది, కారణం అది దాని స్వభావం గనుక. నిజంగా, నీవు ఎటువంటి ప్రయత్నం చేయవని నేను అనలేను. నీవు అనేక విషయాలు గురించి ఎంతగానో ప్రయత్నిస్తుంటావు. అయితే అది నీకు ఇష్టమొచ్చినప్పుడు చేస్తావు లేదా ఏదో ఒక కారణంతో అది అవసరమని తోచినప్పుడు చేస్తావు. నీ ఉద్దేశం యోగం విషయంలో ఎడతెగని ప్రయత్నం చేయడం గురించి కదా? ఇక్కడ యోగం గురించి వచ్చినవారు కూడా ఉంటారు, కనీసం అందుకోసం వచ్చామనైనా అనుకుంటారు, గాని ఎక్కువగా ప్రయత్నం చేయరు, సమస్యలను తేలికగా తీసుకుంటారు. భౌతిక స్వభావాన్ని దాని ఇష్టాయిష్టాలకు దానిని వదిలేస్తే, స్వతస్సిద్ధంగా ఏ పనినైనా చేయడానికి పూనుకుంటుందని నే ననుకోను. దానికి కొంత శారీరక శ్రమ అవసరం. కానీ అది కొద్దిగానే ఉంటుంది. విద్యాభ్యాసంయొక్క మూలాలను పరిశీలిస్తే, అది స్వేచ్ఛను

— కాని అంతరంగంలో స్పందన కొరవడింది. ఇక్కడ అసాధారణమైన మర్యాదకి ఉదాహరణ ఇస్తున్నానని నే ననలేను! కాని ప్రజలనుకునే కొంచెం కొంచెం పాటి 'చెడు పెంపకం' అది. కాని అందులోను ఎంతో జీవకళ! అక్కడ జీవితంలోని ఒక చేతన స్పందిస్తున్నది. అన్నిటికంటె అత్యంత ప్రధానాంశ మది — దీని గురించి ఎవరూ మాట్లాడరు, ఎందుకంటే అది ఎవరైనా చెయ్యవలసింది, కాని మాట్లాడవలసిన విషయం కాదు. ఈ విషయం గురించి మాట్లాడే అవకాశం గల రోజు ఒకటి రావాలి. నిజానికి ఇన్ని సంవత్సరాలుగా మీరు ఇక్కడ ఉన్నప్పటికీ, నాకు అవకాశం కలగడం ఇది మొదటిసారి.

CWM 5:416-17 శ్రీమాత

అనువాదం: డా. విజయలక్ష్మి

నూతన మార్గము

ప్రశ్న: శ్రీమాతా, ఉదారణకు, వ్యాయామ పోటీలలో ఒకరు అధిక దూరం, అంతకు మించి మరింత దూరం దూకేందుకు ప్రయాస పడతారు, అయితే, దైవకార్యం ఎలా నిర్వహిస్తారు?

సమా: ఏమిటి? క్షమించాలి. దూరం దూకటం ఆనందం అనుభవించటం కోసం కాదు, శరీరం పనిచేసే తీరుని మెరుగుపరచడం ద్వారా అది దివ్యశక్తులను స్వీకరించి వాటిని తిరిగి ప్రకటించడం కోసం అనువైన ఉపకరణంగా రూపొందించడాని కని. అంతెందుకు, ప్రతి పని, ఇక్కడ చేసే ప్రతి పని, ఈ స్ఫూర్తితో చేయబడాలి. లేనట్లయితే నీ కందించబడిన అవకాశంతో, కల్పించబడిన పరిస్థితులతో కనీస ప్రయోజనం కూడా పొందలేవు. గతంలో ఒక రోజున నీకు వివరించాను దివ్యచేతన ఇక్కడ ఉన్నదని, అన్ని విషయాల్లోకి అది చొచ్చుక పోతున్నదని, అన్ని కదలికల్లో అది ప్రకటించబడటానికి ప్రయత్నిస్తున్నదని. అయితే నీవు చేస్తున్న ప్రయత్నం, నీవు సాధిస్తున్న

ఎవరిలోనైతే పురోగతి చెందాలనే అవసరం ఏర్పడి, అది వారి జీవితాన్ని సంస్కరించాలనే చేతన దృఢపడిందో, అట్టి వారిని గుర్తించి, ప్రోత్సహించడం ఈ పాఠశాల యొక్క ప్రయోజనం. ఇది మీకు తెలియాలు, అంతే కాదు, దానిని వెల్లడించడానికి జంకగూడదు.

CWM 17:306

చింతిస్తాడు, అశాంతికి లోనౌతాడు. ఇంత కన్నా మించిన శిక్షే వేరేమి కావాలి? కాబట్టి ఈ పరిణామా లన్నింటికి ఆంతరిక ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి పరంగా, బాహ్యా నిబంధనల ఫలితంగా కలిగినవాటి కన్నా, అపారమైన ఉన్నత విలువ ఉంటుంది.

CWM 6:431-32

స్వేచ్ఛ — క్రమశిక్షణ

ప్రశ్న: శ్రీమాతా, సాధారణంగా చదువుల్లో యోగ్యత కొరబడటానికి కారణం క్రీడలకు, శారీరక వ్యాయామానికి అధిక ప్రాధాన్యత నీయడం అని కొందరి అభిప్రాయం. ఇది నిజమా?

సమా: అలా అని ఎవరన్నారు? శారీరక వ్యాయామం ఇష్టపడని వారా? వయసు మళ్లిన, అవయవ పటుత్వ ముడిగిన, వ్యాయామం చేయలేని ఉపాధ్యాయులా? వీళ్లా? నేను పేర్లు అడగటం లేదు! మంచిది, నేనలా అనుకోను.

బులెటిన్ పత్రికలో శ్రీఅరవిందులు వ్రాసిన మొదటి వ్యాసం జ్ఞాపకముందా? అలా ప్రశ్నించిన వారందరికీ ఆయన కచ్చితమైన సమాధాన మిచ్చారు. యోగ్యత కొరవడటానిక వారు అనుకున్నది సరైన కారణం కాదు అని కచ్చితంగా చెప్పగలను. దానికి బదులు నా నమ్మిక ఏమంటే — తప్పంతా నా పైనే వేసుకుంటాను — మీకు అసాధారణమైన స్వేచ్ఛ ఈయబడిందని. ఓహ్! పిల్లలు ఇంత స్వేచ్ఛగా నుండగల ప్రదేశం ప్రపంచంలో మరెక్కడా లేదనుకుంటా. నిజానికి, అటువంటి స్వేచ్ఛను ఎలా ఉపయోగించాలో తెలుసుకోవడం చాలా కష్టం.

ఏదేమైనా, ఈ ప్రయోగం ప్రయత్నించడం ప్రయోజనకర మనిపించింది. నీవు అది గ్రహించలేవు, ఎందుకనగా ఆ స్వేచ్ఛ లేనప్పుడు ఎలా ఉంటుందో నీకు తెలియదు. అది సహజమని నీకు అనిపిస్తుంది. కానీ వారి స్వేచ్ఛను వారు స్వయంగా ఎలా క్రమబద్ధీకరించుకోవాలో తెలుసుకోవడం చాలా కష్టం. అయినా, దానిని తెలుసు కోవడంలో కృతకృత్యుడ వైనట్లయితే, నీకు కావలసిన క్రమశిక్షణను నీవే సమకూర్చుకో గలిగితే — పరీక్షల్లో ఉత్తీర్ణుడవు కావాలనో, జీవనోపాధిని పొందాలనో, నీ ఉపాధ్యా యుణ్ణి సంతృప్తి పరచాలనో, బహుమతులు పొందాలనో కాదు, లేక పిల్లల కుండే చిన్న చిన్న సాధారణ కారణాలు, మందలించబడ కూడదని, శిక్షించబడ కూడదనే లాంటివి కాక ఉన్నతమైన కారణాల కోసం నిన్ను నీవు క్రమశిక్షణలో నుంచుకో గలి

వినియోగించే సూత్రమని తెలుస్తుంది. సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే జీవితమంతా దాని కదలికలలో, అనగా నడవడిలో, సాధ్యమైనంత మేరకు స్వేచ్ఛను కలిగి యుండా లనే సిద్ధాంతంపై వ్యవస్థీకరించబడింది. అనగా నియమాలు, నిబంధనలు, చట్టాలు అతి కనిష్ట స్థాయికి చెందినవిగా నుండాలి. దీనిని నీవు తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలను పెంచే విధానంతో పోలిస్తే, అనగా ఎడతెగకుండా, 'ఇది చేయొద్దు', 'అది చేయి' అనడంతో పోలిస్తే, నీకు తెలుసుగా, ఉత్తరువులు, నియమాలు మొదలైనవి, గణనీయ మైన వ్యత్యాసం కనిపిస్తుంది.

పాఠశాలల్లో, కళాశాలల్లో, ప్రతి చోటా ఇక్కడి కన్నా కఠినమైన నియమనిబంధన లుంటాయి. అయితే, నీవు అభివృద్ధి చెంది తీరాలి అనే నిబంధనను నీపై ఎవరూ విధించరు కాబట్టి నీకు ఇష్ట మనిపించినప్పుడు దాని కోసం పాటు పడతావు, లేనప్పుడు దాని జోలికి పోవు, విషయాలను వీలైనంత తేలికగా తీసుకుంటావు. కొంద రుంటారు — నేను ఇది గట్టిగా చెప్పను — ప్రయత్నం చేసేవారు కొంద రుంటారు, కాని వారు తమంత తాము, ఏ ఒత్తిడి లేకుండా ప్రయత్నిస్తారు. నిస్సంశయంగా, ఆధ్యాత్మిక దృష్టిలో ఇది చాలా మెరుగైన విధానం. ఎందుకనగా, పురోగతి చెందాలనే అవసరం నీలో నీకు స్వతస్సిద్ధంగా ఏర్పడింది కాబట్టి. అది అనాలోచితంగా ఏర్పడిన నిన్ను ముందుకు త్రోసే ప్రేరణ కాబట్టి, ఒక నియమంగా అది నీపై విధించబడలేదు కాబట్టి, ఈ పురోగతి ఒక ఆధ్యాత్మిక దృష్టిలో ఎంతో ఉన్నతమైనది. నీలో ఉన్నది ఏ దైతే పనులను చక్కగా నెరవేర్చాలని ప్రయత్నిస్తుందో, అది స్వతసిద్ధంగా చిత్తశుద్ధితో చేస్తుంది. అది ఏదో నీలో నుండి తనకు తానుగా పైకి ఉబికి వచ్చే ప్రేరణ; మంచిగా చేస్తే బహూకరించ బడతావని, లేనట్లయితే శిక్షించబడతావని ఎవరో వాగ్దానం చేసినందు వలన కాదు. మా పద్ధతి ఇటువంటి విధానాలపై ఆధార పడదు. ఏదో ఒక క్షణాన ఏదో జరిగి నీవు చేసిన ప్రయత్నం మెచ్చుకోబడిందనే భావన కలిగింది, కానీ నీవు ఆ ప్రయత్నం మెప్పును దృష్టిలో నుంచుకొని చేయలేదు. అనగా ఆ వాగ్దానాలు ముందుగా చేయబడ లేదు. ఇక్కడి పద్ధతి ఆ విధంగా నుండదు. సాధారణంగా విషయాలు ఎలాంటివి, ఎలా ఏర్పాటు చేయబడతాయి అంటే పని బాగా చేసినందు వలన కలిగే సంతృప్తి అన్నింటి కన్నా గొప్ప బహుమానంగా భావించ బడుతుంది. పని సక్రమంగా జరగకపోతే, ఒకరు తమను తాము శిక్షించు కుంటారు. ఏ విధంగా నంటే అతను దుఃఖపడతాడు, అసంతృప్తికి లోనవుతాడు,

వ్యక్తిగత అనుభవంతో నీకు చెప్పగలరు, "కాదు, ఈ విధంగా నుంటుంది లేదా ఆ విధంగా నుంటుంది, నీవు చేయాల్సింది ఇది, ప్రయత్నించాల్సింది అది," అని. కాబట్టి, సిద్ధాంతాలను, నియమాలను లేక ఆచరణాత్మకంగా జ్ఞానాన్ని బోధించి, వాటిని అర్థం చేసుకోమని నిన్ను బలవంతం చేసే కన్నా నీకు విషయాలను వివరించి, అవి భౌతికమైనవో, ఆధ్యాత్మికమైనవో అయినప్పటికీ, వారి శక్తి మేరకు, వారి అవగాహన పరిధి మేరకు నీకు సరైన సమాచార మీయడానికి వారు సిద్ధంగా నుంటారు.

CWM 8:183-84

స్వేచ్ఛను అర్థం చేసుకోవడం

ప్రశ్న: శ్రీమాతా, విద్యార్థికి పూర్తి స్వేచ్ఛ నీయాలని మీరన్నారు. కొందరు దానిని విద్యార్థి తనకేది ఇష్టమో దానిని చేయడానికి, తన ఇష్టానుసారం తరగతులకు హాజరు కావడానికి అనుకూలంగా నుండటం కోసం తరగతులను ముందస్తుగా నిర్ధారించబడ కూడదనే అర్థాన్నిస్తున్నారు. అట్టి పరిస్థితిలో నిర్ధారించబడిన సమయం ప్రకారం తరగతులను ఏర్పాటు చేయడం కష్టమవుతుంది. తరగతులను ఎలా నిర్వహించాలి?

సమా: అసలు సాధ్యపడదు. కానీ, విద్యార్థి తరగతికి హాజరు కావాలా లేదా అనే స్వేచ్ఛ అతని కుండాలని నేనెప్పుడు చెప్పాను?... క్షమించాలి, మీరు విషయాలను వక్రీకరించ కూడదు. నేను ఒకసారి చెప్పాను, మళ్లీ చెప్తున్నాను. ఒక వేళ విద్యార్థి ఒక పాఠ్యాంశం పట్ల విముఖత కనబరిస్తే, ఉదాహరణకు, అతనికి సాహిత్యం, కవితల పట్ల అభిరుచి ఉన్నదని, గణితం పట్ల లేదని నాతో అంటే, వీల్లేదు, గణితం తరగతికి నీవు వెళ్లాల్సిందే, తప్పదు అని నే ననలేను. కాని ఒక విద్యార్థి ఒక పాఠ్యాంశంపై శ్రద్ధ కనబరచి, ఆ తరగతికి వెళ్లాలని నిశ్చయించుకున్నట్లయితే, అతను దానిని అనుసరించడం, ఆ తరగతికి క్రమం తప్పకుండా వెళ్లడం, సక్రమంగా వ్యవహరించడం అతని ప్రాథమిక కర్తవ్యం. అది చేయలేకపోతే అతడు పాఠశాలకు వెళ్ళడానికే అర్హుడు కాడు. నేనెప్పుడూ ఎవరినీ తరగతులు నడుస్తున్న సమయాల్లో బయట తిరగడానికి గానీ, ఒక రోజు వచ్చి, మరునాడు రాకపోవడాన్ని గాని ప్రోత్సహించ లేదు, ఎప్పుడూ చేయలేదు. ఎందుకంటే, ఆవశ్యకమైన ఈ ప్రాథమిక క్రమశిక్షణకు కట్టుబడ లేకపోతే, అతడు తనపై తాను కనీస మాత్ర నియంత్రణను ఎప్పటికీ

గితే — ప్రతి ఒక్కరు వారిదైన క్రమశిక్షణను వారు పాటించగలరు, ఇతరుల దానిని పాటించ నవసరం లేదు — కేవలం ఆ పురోగతి చెందాలనే కోరికతో, నీ లోని ఔన్నత్యాన్ని వెలికి తీయాలనే ఆకాంక్షతో ఒక క్రమశిక్షణను పాటించితే... ఓహ్! పాఠశాలలోని సాధారణ క్రమశిక్షణ పాటించేవారి కన్నా ఎంతో మెరుగైన వాడి వవుతావు.

నేను ప్రయత్నించా లనుకున్నదని అదే. గుర్తుంచుకో. నేను విఫలమయ్యానని అనను. ఇట్టి అసాధారణ అవకాశంతో ప్రయోజన మెలా పొందాలో నీవు తెలుసుకో గలవనే గొప్ప ఆశ నాకు ఇంకా ఉంది. ఏమైనప్పటికీ నీవు తప్పకుండా కనుగొనా ల్సింది ఒకటుంది; అది అంతర్గత క్రమశిక్షణయొక్క ఆవశ్యకత. క్రమశిక్షణ లేకుండా నీవు ఏ గమ్యాన్ని చేరలేవు, సాధారణ మానవుడు జీవించే సాధారణ జీవితం కూడా గడపలేవు. కాని సామాన్య సమాజాలలో, సంస్థలలో పాటించబడే సాంప్రదాయక మైన క్రమశిక్షణకు మారు నీకుగా నీవు రూపొందించుకున్న క్రమశిక్షణను పాటించడం నేను ఇష్టపడతాను. సంపూర్ణతపై గల ప్రేమతో పాటు నీ స్వయం సంపూర్ణతపైన, నీ అస్తిత్వంయొక్క సంపూర్ణతపైన గల ఆసక్తితో నీవు నీ కోసం రూపొందించుకున్న క్రమశిక్షణను నీవు పాటించాలని నే నిప్పటికి కాంక్షిస్తాను.

కానీ, అది లేనప్పుడు... గమనించు, ఒకరు తన శరీరాన్ని తాను క్రమశిక్షణలో నుంచకపోతే అతడు కనీసం తన కాళ్లపై తాను నిలువలేడు, చంటిపిల్లాడిలా కాళ్లు చేతులతో నేలపై పాకుతాడు. నీవు ఏ పని కూడా చేయలేవు. నిన్ను నీవు క్రమశిక్షణలో నుంచుకోవడం నీ విధి. లేకపోతే నీవు సమాజంలో బ్రతుకలేవు, కనీసం జీవించలేవు, ఏకాకిగా ఒక అరణ్యంలో తప్ప. అప్పుడైనా కొనసాగగలవో లేదో నాకు తెలియదు. క్రమశిక్షణ ఎట్టి పరిస్థితులలోను ఆవశ్యకం. నీకీ విషయం ఎన్ని సార్లు చెప్పానో నాకు తెలియదు. సామాజిక, ఇతర సాంప్రదాయక కట్టుబాట్లు అంటే నాకు చెప్పలేని అయిష్టత. దాని అర్థం నీవు కట్టుబాట్లన్నింటినీ తిరస్కరించాలని కాదు. ప్రతి ఒక్కరు వారి స్వంత క్రమశిక్షణను అనుసరించాలని నా ఇష్టం. అది మనస్ఫూర్తిగా, ఆంతరిక ఆకాంక్షతో, స్వయం సాఫల్యతను సాధించాలనే సంకల్పంతో కూడి వుండాలి. ఇది తెలిసినవారు ఉపాధ్యాయులైనా, శిక్షకులైనా లేక ఎవరైనప్పటికీ, వారి లక్ష్యం, వారి ఉద్దేశం, ఆ విషయాన్ని మీకు తెలియ జేయడం, మీకు సహాయ పడటంగా నుంటుంది. నీకు ఏదైనా క్లిష్ట పరిస్థితి ఏర్పడితే, నీ సమస్యను అట్టి వారికి నివేదిస్తావు. వారి

నేర్చుకోవాలనుకోకపోతే, నేర్చుకోకుండా వుండటానికి వాళ్లకు హక్కు వుంది. వాళ్లకు ఇలా చెప్పవలసిన బాధ్యత మనది "ఇప్పుడు నీ మెదడు సంసిద్ధమవుతున్న కాలంలో నువ్వు వున్నావు. ఇది ఏర్పడబోతూ వున్నది. నువ్వు చదువుతున్న ప్రతి విషయం నీ మెదడులో ఇంకో చిన్న ఆందోళనను తయారు చేస్తుంది. నువ్వు ఎంత ఎక్కువ చదివితే, ఎంత ఎక్కువ ఆలోచిస్తే, ఎంత ఎక్కువ పునరాలోచిస్తే, ఎంత ఎక్కువ పనిచేస్తే, నీ మెదడు తన చిన్న కంపనాలలో అంత ఎక్కువ సంక్లిష్ట మవుతుంది. పరిపూర్ణ మవుతున్న నీవు ఇంకా వయస్సులో చిన్నవాడివి గనుక ఈ కాలంలో అది చేయడం ఉత్తమం." అందువల్లనే నేర్చుకోవడానికి యవ్వనం అనుకూలమైన దశ గనుక, యువతను అందుకు ఎన్నుకోవడం సాధారణ మానవ నైజం. ఎందుకంటే ఇది అత్యంత సులభం. బిడ్డ తన గురించి తాను కొంచెమైనా చైతన్యవంతం అయ్యే వరకూ ఒక నిర్దిష్ట నియమానికి ఆధీనంలో వుండాలన్నది సుస్పష్టం. ఎందుకంటే బిడ్డకు తనకై తాను ఎంపిక చేసుకునే సామర్థ్యం ఇంకా వుండదు.

ఎంపిక చేసుకోవటాన్ని పిల్లలకు బోధించడం

వయసు అస్థిరమైనది. అది మనుష్యుల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ప్రతి వ్యక్తి మీద ఆధారపడి వుంటుంది. కానీ ఏడు నుండి పద్నాలుగు సంవత్సరాల మధ్య నున్న ఏడు సంవత్సరాల కాలంలో వివేచించే వయసుకు చేరడం ప్రారంభ మవుతుంది. సహాయం అందితే ఆ వయసులో వివేచనగల వ్యక్తిగా తయారవుతాడు.

ఏడు సంవత్సరాల వయసుకన్నా ముందు మేధావులు వుంటారు — ఎప్పటికీ, అన్ని చోట్ల, మేధావులు వుంటారు — కానీ సాధారణ నియమం ప్రకారం బాలుడు తనను గురించిన చైతన్యంతో వుండదు. అలాగే, విషయాలను ఎందుకు చేయాలి, ఎలా చేయాలి అన్నది తెలియదు. అతడిలో శ్రద్ధను పెంచే సమయం అదే, తాను చేస్తున్నదాని మీద ఏకాగ్రత పెట్టడాన్ని బోధించడం, పూర్తిగా ఒక చిన్న జంతువులా కాకుండా వుండటానికి తగినంత చిన్న ఆధారాన్నిచ్చి, ఒక ప్రాథమిక మేధా వృద్ధితో మానవజాతికి చెందేట్లుగా చేయటం. అటు తర్వాత ఎంపిక చేసుకోవడం బోధించే ఏడు సంవత్సరాల కాలం వుంటుంది — తను కోరుకునే దానిని ఎంపిక చేసుకోవడానికి, ఒక వేళ బిడ్డ గొప్పదైన, సంక్లిష్టమైన బాగా వృద్ధి చెందిన మస్తిష్కం కలిగి, తన పని విధానంలో శక్తివంతంగా వుండగలదానిని పొందాలని ఎంపిక చేసుకుంటే, పని

అలవరచుకో లేడు, తనలో రేకెత్తే భావావేశాలకు ఏప్పటికీ బానిస అవుతాడు. ఒక ప్రత్యేక శాస్త్రం అభ్యసించ కూడదనుకుంటే, మంచిదే, ఎవరూ అది చేయాలని నిర్బంధించ లేరు. కానీ, జీవితంలో ఏదైనా చేయాలని నిశ్చయించుకుంటే అది నిజాయితీగా, క్రమ శిక్షణతో, క్రమానుసారంగా, పద్ధతిగా చేయాలి. చాపల్యం పనికి రాదు. ఎవరు కూడా వారి మానసిక ప్రేరణలకు, ఊహాగానాలకు కీలుబొమ్మలై పోవడం నేనెప్పుడూ ఆమోదించ లేదు, ఎప్పటికి అందుకు ఆమోదం నా నుండి పొందలేవు. ఎందుకనగా, ఆ విధంగా నున్నప్పుడు ఎవరైనా ఒక మానవ జీవిగా నుండరు, ఒక జంతువుగా నుంటారు. ఇక్కడితో ఒక సమస్య ఏ విధమైన చర్చ లేకుండా పరిష్కరించ బడింది.

CWM 8:357 *అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి*

అజ్ఞానంలో నిలిచి వుండే హక్కు

ఇంతకు మునుపు జరిగిన దానిని, ఇతరులు చేసిన దానిని అనుసరించే ఒక శోచనీయమైన అలవాటు మనుష్యులకు వుంది. చాలా కాలం క్రితమే ఇది మీకు నేను చెప్పాను. వారి వాదన ఎలా వుంటుందంటే "ఇది తప్పనిసరిగా చేయాలి, ఎందుకంటే ప్రతి చోటా జరిగినది ఇదే" — దానికి నేను అంటాను "అందువల్లనే అది చేయకూడదు. ఒకవేళ అందరూ దానిని చేస్తున్నట్లయితే, దానినే ఇక్కడ కూడా చేయడం వలన ఉపయోగ మేమిటి?"

ప్రశ్న: కానీ మీ జోక్యం లేకుండా మేము ఏదైనా ఎలా చేయగలం?

అది నన్ను ఎందుకు అడుగుతారు? మీరు ముందుగా మీ విద్యావిధానాన్ని అతిమనసు సిద్ధాంతానికి తగినట్లుగా మార్చాలి. కనీసం ప్రయత్నం చేయాలి. మీరు అడగకూడదు, చేయాలి. అదే పద్ధతిలో మీరు ముందుకు పోతే, ఎల్లప్పటికీ అందులోనే కొనసాగుతారు. అందులో నుండి బయటకు రావడానికి ప్రయత్నించాలి. ఇదే అంశం మీద నేను నిరంతరం చర్చిస్తూనే వున్నాను. ఒక వేళ అజ్ఞానంలో నిలిచి వుండటమే సంతోషాన్ని ఇస్తే ప్రతి ఒక్కరు అజ్ఞానంలో వుండే హక్కు కొరకు అభ్యర్థిస్తున్నాను. ఆధ్యాత్మిక దృక్పథంలోని అజ్ఞానం గురించి నేను మాట్లాడటం లేదు. మనం నివసిస్తున్న అజ్ఞాన ప్రపంచం గురించి మాట్లాడటం లేదు.విద్యకు సంబంధించిన ప్రాణిక భావనల అజ్ఞానం గురించి మాట్లాడుతున్నాను. ఒక వేళ మనుష్యులకు నేర్చుకోవడం ఇష్టం లేకపోతే,

పాటుగా భారాన్ని మోయకూడదు, గతానికి చెందిన కృంగదీసే భారమైన తిరగలిని లాగ కూడదు. కేవలం ఒక ఉన్నత చైతన్యంలో, జ్ఞానంలో ఉన్నప్పుడు మాత్రమే ఈ భవిష్యత్తు తనను తాను చూపించడం ఎక్కడ ప్రారంభమైనది అన్న అంశాలను కనుక్కోవడానికి వెనక్కి చూడడం మంచిది. మొత్తం చిత్రపటాన్ని మనం చూడ గలగాలి, మనకు ఒక విశాలమైన విశ్వ దృక్పథం వుంటే, రాబోవు కాలంలో సాధించబడేది ముందుగానే ప్రకటించబడింది అన్నది తెలుసుకోవటం ఆసక్తికరంగా వుంటుంది, ఏ విధంగా నంటే శ్రీఅరవిందుల దివ్యజీవనం భూమి మీద ప్రకటిత మవుతుంది అన్నారు, ఎందుకంటే అది అప్పటికే పదార్థ లోతులలో చిక్కుకుని వుంది గనుక. ఈ దృక్పథం నుండి వెనక్కు చూడటం గాని, క్రిందకు చూడటం గానీ ఆసక్తికరంగా వుంటుంది, — ఏం జరిగింది తెలుసుకోవడానికి కాదు, లేదా మనుష్యులు ఏమి తెలుసుకున్నారు అన్నది కాదు: అది పూర్తిగా నిష్ప్రయోజనం.

పిల్లలకు ఇలా చెప్పాలి: అద్భుతమైన విషయాలు ప్రకటించబడ వలసి వున్నాయి, వాటిని అందుకోవటానికి మిమ్మల్ని మీరు సిద్ధం చేసుకోండి. అప్పుడు, అర్థం చేసుకోవడానికి వారు సులభమైన, దృఢమైన సమాచారం కావాలంటే నువ్వు ఇలా చెప్పవచ్చు: శ్రీఅరవిందులు ఈ విషయాలను తెలియజేయడానికే వచ్చారు; మీరు వారిని చదువ గలిగితే, అర్థం చేసుకుంటారు అని. అది అప్పుడు వారిలో శ్రద్ధను, నేర్చుకోవాలనే కోరికను మేల్కొల్పుతుంది.

చదువు పట్ల వైఖరి

ప్రశ్న: శ్రీమాతా, ఒక ప్రశ్న ఉద్భవిస్తుంది, ఎందుకంటే పాఠశాలలో మా చదువుల్లో కొన్ని సార్లు ఒక గొప్ప అయిష్టతను అనుభవిస్తూ వుంటాము, "వీటన్నిటి వలన ప్రయోజనం ఏమిటి?" అని మమ్ములను మేము ప్రశ్నించు కుంటాము. కనుక ఎటువంటి దృక్పథంతో మేము చదవాలి?

సమా: కండరాల మీద వ్యాయామాలు చూపించే ప్రభావాన్నే చదువులు మెదడు మీద చూపిస్తాయని నేను ఎప్పుడూ చెబుతూ వుంటాను. ఉదాహరణకు మన మానసిక కార్యశీలతను మృదువుగా చేయడానికి దానిని బలవర్థకం చేసి పోషించడానికి, దానికి అవగాహన చేసుకునే ఒక సూక్ష్మతను ఆపాదించడానికి, మానసిక వ్యాయామాలు అవసరం. వాస్తవానికి చాలా కాలంగా నేను గమనిస్తున్నాను, ఉదాహరణకు నేను

చేయడం బోధించాలి. ఎందుకంటే పని చేత, అది ప్రతిఫలించడం చేత, అధ్యయనం చేత, వివరణ చేత మెదడు ఏర్పడుతుంది. పదునాలుగు సంవత్సరాల వయసులో నువ్వు ఏమి కావా లనుకుంటున్నావు అన్నది తెలుసుకోవడానికి నువ్వు సిద్ధంగా వుంటావు, తప్పకుండా సిద్ధమవుతావు. అందువలన నేను అంటాను: ఒకవేళ ఆ వయసులో కొంతమంది పిల్లలు "మేధోపరంగా వృద్ధిచెందడం నాకు అసలు ఆసక్తి కలిగించదు, నేను నేర్చుకోవాలని అనుకోవడం లేదు, నేను అజ్ఞానంయొక్క సాధారణ రీతిలో అజ్ఞానంలోనే వుండా లనుకుంటున్నాను" అని నిరపేక్షంగా ప్రకటిస్తే, ఏ హక్కుతో వాళ్ల మీద చదువులను రుద్దగలము? అసలు వాళ్లను ప్రామాణికంగా తీర్చిదిద్దే అవసరమేమి?

CWM 8:180

పాతకాలంలో నున్న వ్యతిరేకత

చరిత్రలో జ్ఞానరూపాత్మకమైన స్ఫూర్తి వుంది; విజ్ఞానశాస్త్రంలో జ్ఞానరూపాత్మక మైన స్ఫూర్తి వుంది — పరమ సత్యం ప్రతి చోటా వుంది. అవసరమైన దేమంటే దానిని న్యాయబద్ధమైన విధానంలో బోధించడం....

'ఆధ్యాత్మిక జీవితం' అంటూ లేదు! అది ఇప్పటికి పాత భావనే. సన్యాసి, సాధువు ప్రతిబింబించేది ఆధ్యాత్మిక జీవితం అని, ఇతరులది సాధారణ జీవితం అనే భావన. ఇది నిజం కాదు, ఇది అసలు సత్యం కాదు. ఒక వేళ ఈ రెండింటి మధ్యన ఒక వైరుధ్యం అవసర మనుకుంటే – సత్యానికి అసత్యానికి మధ్యన ఒక వైరుధ్యాన్ని తీసుకోనివ్వడం కొంత మేలు. అది పరిపూర్ణమని నేను చెప్పను, కానీ కొంచెం మేలు. ఆ విధంగా అన్ని విషయాల్లో సత్యము, అసత్యము మిళితమై వుంటాయి. 'ఆధ్యాత్మిక జీవితం' అని మనం పిలిచేదాంట్లో, సన్యాసుల్లో, స్వామీజిలలో, భూమి మీద దివ్యజీవితాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నామని భావించే వారందరిలో ఒక సత్య, అసత్యాల సమ్మేళనం వుంటుంది. కనుక ఎటువంటి విభజన చేయకపోవడం మంచిది.

(నిశ్శబ్దం)

పిల్లలకు, ఎందుకంటే వాళ్లు పిల్లలు కనుక, వాళ్లలో భవిష్యత్తును జయించే సంకల్పాన్ని పుట్టించడం అత్యుత్తమం, ఎప్పుడూ ముందుకు చూసే సంకల్పం, ఎంత వేగంగా ముందుకు కదలాలని అనుకుంటారో అంతగా... కానీ వారు వాళ్లతో

కొన్ని సత్య బిందువులు

ఎప్పుడూ తప్పు చేయొద్దు
ఎన్నడూ సహనం కోల్పోవద్దు
ఎల్లప్పుడూ అర్థం చేసుకోవాలి.

ఎందుకు యిలా అనిపిస్తుంది? ఎందుకు ఈ ఉద్వేగం కలిగింది? అని స్పష్టంగా తెలుసుకొని, విషయాన్ని దర్శించటానికి, పసివాడి ఆంతరంగిక వ్యవస్థ ఎలా ఉంది? అక్కడ సరి చేయవలసిన దేమిటి? ముందుకు తీసుకు రావలసిన దేమిటి? — యిదే చేయవలసినది. ఆ తరువాత వాళ్లని వదిలేయండి, వికసించటానికి వదిలేయండి. వాళ్లకి అనేకమయిన విషయాలను చూసే అవకాశం యివ్వటం, అనేకమయిన వాటిని స్పృశించ నివ్వటం. సాధ్యమయినన్ని ఎక్కువ పనులు చేయనివ్వటం. అది చాలా సరదాగా ఉంటుంది. అన్నింటికి మించి, మీకు తెలుసు, అనుకున్నదానిని వారిపై రుద్దకుండా ఉండటం చాలా ముఖ్యం. పిల్లల్ని తిట్టవద్దు, అర్థం చేసుకోండి. అతను సిద్ధంగా ఉంటే విషయాన్ని వివరించండి. మీ వివరణలను వినటానికి సుముఖంగా లేకపోతే, మీరు స్వయంగా సంసిద్ధంగా ఉంటే , అసత్యమైన ప్రకంపనల స్థానే సరియైన వాటిని సమకూర్చండి. కానీ యిది ఉపాధ్యాయులకు సవాలు లాంటిది. ఎందుకంటే అటువంటి పరిపూర్ణత వారిలో అరుదుగా ఉంటుంది.

అధ్యాపకులకు ఒక కార్యక్రమాన్ని రూపొందించటం ఆసక్తికరంగా ఉంటుంది — అట్టడుగు నుండి అధ్యయనానికై నిజమైన కార్యక్రమం. అది ఎంతో నమనీయమై, ఎంతో లోతైన భావాలను స్వీకరిస్తుంది. వారికి చిన్న వయసులోనే కొన్ని సత్యబిందువులను యిచ్చినపుడు వాళ్లు ఎదిగే కొలదీ ఎంతో సహజంగా వికసిస్తారు. అది అందమైన కార్యం.

CWM 12:405

ఒకరు తమ స్వభావాన్ని తమ నియంత్రణలో ఉంచుకో గలిగినప్పుడే పిల్లల మనస్తత్వాన్ని నియంత్రించ గలరు.

కొంత తాత్వికపదాలతో మీకు చదివి వినిపించలేకపోతే లేదా తాత్త్విక దృక్పథంతో మీతో మాట్లాడలేకపోతే మీరు అనుసరించ లేరు. ఎందుకంటే మీరు ఎటువంటి తాత్విక వ్యాయామాలు చేయలేదు కనుక. దాని అర్థం మీరు మేధావులు కారని కాదు, మీకు దానిని అర్థం చేసుకునే సామర్థ్యం లేదని కాదు; అది మీరు యుక్తమైన వ్యాయామాలు చేయకపోవడం వలన. ఇదే విషయాన్ని నేను ఇంకో విధంగా చెప్పవచ్చు: మీరు భాషను నేర్చుకోలేదు. కానీ అదే పదాలు వాటి మధ్యన కొంచెం భిన్న అనుబంధంతో, శైలితో, భిన్న మలుపులతో, విషయాల పట్ల భిన్న మానసిక దృక్పథంతో ఉపయోగించవచ్చు. వైఖరిలో ఇటువంటి తేడాను దానికి సంబంధించిన వ్యాయామాలు చేస్తే తప్ప మీకు కలుగదు. ఈ ఉదాహరణను అవగాహన చేసుకోవడం మీకు సులభంగా ఉంటుంది, ఎందుకంటే శిక్షణ లేకుండా మీరు ఎటువంటి భౌతిక వ్యాయామాలు చేయలేరు. ఒకవేళ మీకు ప్రత్యేక సామర్థ్యాలు ఉన్నప్పటికీ, మీకు సహజ ప్రతిభ వున్నప్పటికీ, అభ్యాసం చేస్తూ మీకు మీరు శిక్షణ నిచ్చుకోకపోతే మీరు వాటిని చేయలేరు. చురుకుగా చేసే అభ్యాసాలన్నింటినీ పరిశీలించండి. ఒక వేళ వాటిని చేయమని మిమ్ములను మొదటిరోజు అడిగితే మీరు చేయలేరు, అది పూర్తిగా అసాధ్యం అని మీకు బాగా తెలుసు. ఒక వేళ ఎవరైనా యాదృచ్ఛికంగా, 'ఇప్పుడు ఇది చేయి' అని ఒక రకమైన దూకడాన్ని, తలక్రిందులుగా ఎగిరే మొగ్గ వేయమంటే, మీరు అంటారు "ఈ వ్యక్తి న్యాయవిరుద్ధంగా ఉన్నాడు. అది చేయటం అసాధ్యం!" నిజానికి ఇది కూడా అంతే. ఒక వేళ నేను కొన్ని పుస్తకాలు తీసుకుని మీకు చదివి వినిపించానంటే వాటిని మీరు అనుసరించ లేరు. ఎందుకంటే మీరు తత్వ సంబంధిత మానసిక వ్యాయామాలను పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేశారు. ఇది ఖచ్చితంగా ఎలా వుంటుందంటే లెక్కలు అసలు చేయని వాళ్లను ఒక గణితపరమగు కారణాన్ని అనుసరించ మన్నట్లుగా వుంటుంది — అతడికి చేసే సామర్థ్యం వుండదు.... అందువలన దీని అర్థం మీ అస్తిత్వంలోని లోతైన సత్యాన్ని మీరు పూర్తిగా ప్రకటించుకోవాలంటే, మీ తత్వంలోని భాగాలన్నీ ఇలా ప్రత్యేక ప్రయోజనకర వ్యాయామాలతో పూర్తిగా వృద్ధి చెందినప్పుడే దానిని ఇంకా ఎక్కువ సమృద్ధిగా, ఇంకా సంపూర్ణంగా, ఇంకా వైవిధ్యంతో, ఎక్కువ సృజనాత్మకంగా ప్రకటిస్తారు.

అనువాదం: సునీత శేఖర్

అది మిమ్మల్ని విశిష్టమయిన ప్రయత్నం చేయటానికీ, సాధారణ పరిమితులను కొంత అధిగమించటానికి వత్తిడి చేస్తుంది.

అన్యధా అచేతనంగా ఉండిపోయే మీలోని ఎన్నో కదలికలను చైతన్యవంతం చేయటానికి కచ్చితంగా అది ఒక మంచి అవకాశం. సహజంగానే అదొక సదవకాశం, ప్రగతికి సాధనం అనే విషయాన్ని మీరు మరచిపో కూడదు. మీరు యధాలాపంగా సాధారణ వైఖరితో వెళ్లి ఆడాలనుకుంటే మీరు మీ సమయాన్ని వృధా చేసుకుంటున్నట్లే. ఇది కేవలం క్రీడలకే కాదు అన్నిటికీ వర్తిస్తుంది, చదువైనా, మరి దేనికైనా, ఏ పనైనా మనం ఏలా చేసామనే దానిపై ఆధారపడి వుంటుంది. ఏ పని చేసామనేదాని కంటే ఎటువంటి స్ఫూర్తితో చేసామనేది ముఖ్యం. మీరంతా యోగులయి మీరు చేసే ప్రయత్నా లన్నిటినీ మీ యావచ్ఛక్తీ, సాధ్యతలు వినియోగించి చేయగలిగినంత ఉత్తమంగా చేసినపుడు, ఎల్లప్పుడూ మరింత బాగా చేయాలనే భావనతో చేసినప్పుడు పోటీలు, బహుమానాలు, సన్మానాల అవసరం ఉండదు. కానీ శ్రీఅరవిందులు వ్రాసినట్లుగా పసిపిల్లలను యోగులు కావాలని ఆశించ కూడదు. ఆ రీతిగా చేయడానికి సంసిద్ధమయ్యే సమయంలో భౌతికమయిన చేతనకు, ఆ ప్రగతి కోసం ప్రయత్నించ టానికి కొంత ప్రేరణ అవసరమౌతుంది. ఈ బాల్యావస్థలోనుండే కాలం చాలా సంవత్సరాలు కొనసాగవచ్చు. నేను పోయినసారి బులెటిన్ పత్రికలో వ్రాసినది సరియైన ఆదర్శ మౌతుంది. మీరది చదివారో లేదో నాకు తెలియదు. అందులో యిలా వ్రాసాను.

అతిగా అభిలషించ వద్దు.

అన్నింటిని మించి... నటించ వద్దు.

ప్రతి క్షణం ఎరుకలో ఉండాలి.

సాధ్యమయినంత పరిపూర్ణంగా ఉండాలి.

సమగ్ర జీవనంలో అది ఆదర్శ ప్రాయమైన స్థితి — ఎవరు ఏ పని చేసినప్పటికీ అది గ్రహించినప్పుడు పరిపూర్ణతా మార్గంలో మీరు చాలా ముందుకు వెళ్లినట్లే. అయితే దీనిని మనస్ఫూర్తిగా చేయడానికి ఆంతరిక పరిపక్వత అవసరం. మీరు దీనిని ఒక శిక్షణా కార్యక్రమంగా స్వీకరించవచ్చు.

CWM 9:97-98

ప్రశ్న: అమ్మా! ఈ క్రీడల పోటీలు మన పురోగతికి అవసరమా?

సమా: నైతిక విద్యా దృష్టితో చూస్తే అది చాలా అవసరం. ఎందుకంటే ఒకరు సరైన స్ఫూర్తితో క్రీడలలో పాల్గొన్నప్పుడు వారి అహంపై ఆధిపత్యం సాధించటానికి అది చాలా ఉత్తమమైన అవకాశం. ఒకరి బలహీనతలను, నిమ్న స్వభావాన్ని అధిగమించ టానికి ప్రయత్నించకుండా క్రీడల్లో పాల్గొంటే, వాటి వలన ఏ మాత్రం లబ్ధిని సాధించ లేరు. దాని వలన మంచి ఏమీ జరగదు. కానీ సరియైన స్ఫూర్తితో ఆడాలని సంక ల్పించినప్పుడు దురుద్దేశం, అసూయ, లాలసలను వదిలి న్యాయసమ్మతమైన వైఖరితో ప్రయత్నాన్ని చేస్తు, ఫలితం గురించి పట్టించుకోకుండా ఉండటం, యావచ్ఛ క్తినీ వినియోగిస్తూ విజయం ప్రాప్తించనపుడూ, పరిస్థితులు సానుకూలంగా లేనపుడూ ఏమాత్రం చలించకుండా ఉండగలిగితే అది చాలా ఉపయోగకరం అవుతుంది. ఈ పోటీల వలన ఒక వ్యక్తి మహత్తరమైన ఆత్మనిగ్రహంతో, ఫలితం పట్ల విరాగంతో బయటకు రావచ్చు. ఇది ఒక అసాధారణమైన వ్యక్తిత్వాన్ని మలచుకోవటానికి తోడ్పడుతుంది. ఆ క్రీడలనే సాధారణ రీతిలో, సహజమైన ఉద్వేగాలు, వికారమయిన లక్షణాలతో ఆడినపుడు అది మీకు ఏమాత్రం ఉపయోగ పడదు. అది ఏ క్షేత్రమైనా, మేధాపరమైన లేదా క్రీడా సంబంధమైన సామాన్య చేతనతో పని చేసినపుడు తమ సమయాన్ని వ్యర్థపరచుకున్నట్లే. కానీ ఆడేటపుడు లేదా పోటీలలో పాల్గొనేటపుడు సరైన స్ఫూర్తితో చేసినట్లయితే అది చాలా మంచి శిక్షణ అవుతుంది. ఎందుకంటే

ప్రశ్న: ఒక పిల్లవాడిని శిక్షించవచ్చా?

శిక్షించటమా? శిక్షించటమంటే మీ ఉద్దేశ్యం? క్లాసులో అల్లరి చేస్తూ మిగతావారిని పని చేసుకోనీయకుండా చేస్తుంటే అతడిని సరిగా ఉండమని చెప్పాలి. చెప్పినా వినకుండా అలాగే ప్రవర్తిస్తుంటే తరగతి గది నుండి బయటకు పంపించి వేయవచ్చు. అది శిక్ష కాదు, అతని ప్రవర్తనకు సహ జమైన పరిణామం. కాని శిక్షించటం! మీకు శిక్షించే హక్కు లేదు.

CWM 12:378

మీరు ఎన్నుకున్న మార్గాన్ని అనుసరించటానికి కూడా స్పష్టత అనేది అనివార్యం. మీరంతా పండితు లయిపోవాలని నేను కోరుకోవటం లేదు. అందుకు భిన్నంగా భావిస్తాను. ఎందుకంటే దాని వలన మీరు మరో కొసకు పడిపోతారు. మీ మెదడును ఎక్కువ అంశాలతో నింపివేయటం వలన అక్కడ ఉన్నతమయిన వెలుగుకు స్థానం ఉండదు. కానీ బెండులా కాకుండా ఉండటానికి కొంత కనీసమయిన విషయజ్ఞానం అవసరం.

CWM 8:183

పాఠ్యాంశాలను తయారు చేయటం

ప్రశ్న: అమ్మా, పాఠశాలలో సంవత్సర కాలంలో కొన్ని పాఠ్యాంశాలు పూర్తి చేయవలసి ఉంటుంది. కొన్ని సార్లు కొంత తొందరగా చేయవలసి వస్తుంది. ఒక ప్రశ్న అర్థమయే లోపల తరువాతి అధ్యాయానికి వెళ్లవలసి వస్తుంది.

సమా: నిజమే, నేను నీతో పూర్తిగా ఏకీభవిస్తాను. అది సబబు కాదు. దానిని మనం పూర్తిగా మార్చు చెయ్యాలి. ఎందుకంటే ఒక పుస్తకాన్ని ఒక సంవత్సర కాలంలో కంగారుగా పూర్తి చేయ నవసరం లేదనేది నా అభిప్రాయం. అది అంత సమంజసమైన పద్ధతి కాదు. ఒక అధ్యాయం పట్ల పూర్తి అవగాహన ఏర్పడే వరకు దానిని వదిలిపెట్ట కూడదు. ఆ తరువాతే వేరే అధ్యాయానికి వెళ్లాలి. ఒక అధ్యాయం పూర్తి అయింది అంటే అయిపోయినట్లే., లేదంటే కానట్లే. వాస్తవానికి ఒక అధ్యాపకుడు పాఠ్యపుస్తకాలపై ఆధారపడకుండా పాఠ్యాంశాలను తానే స్వయంగా తయారు చేసేందుకు శ్రమించాలి. అందుకు కావలసిన జ్ఞానాన్ని కలిగి, పాఠ్యవిషయాన్ని రోజువారీ పద్ధతిలో శ్రమించి తయారు చేసుకోవాలి. పాఠ్యాంశాన్ని ఈ విధంగా ఎప్పుడు ముగిస్తాడంటే — తరగతిలో విద్యార్థు లందరికీ అర్థమయినపుడే అని నేను అనను. ఎందుకంటే అది అసాధ్యం. కనీసం తరగతిలో శ్రద్ధ వహించే విద్యార్థులకు అవగాహన కలిగిందని అనుకున్నప్పుడు ముగించవచ్చు. ఆ పై తరువాతి అధ్యాయాన్ని ప్రారంభించాలి. అలా కాకుండా ఒక ప్రత్యేక పాఠ్యాంశం ఒక సంవత్సరానికి బదులు, రెండు సంవత్సరాలు లేదా సంవత్సరమున్నర కాలానికి పొడిగింపవలసి వస్తే, ఫరవాలేదు. ఎందుకంటే అది అతను స్వయంగా రూపొందించి, తన తరగతి అవసరాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని తాను రచించినది. బోధనా విధానంపై నా అభిప్రాయ మిది.

వివేచనను ఉపయోగించుకోవటం

మీ మెదడు నిర్మాణ స్థితిలో ఉన్నప్పుడు దానిని యథాలాపంగా ఏదో అలవాట్లతో, లక్షణాలతో రూపొందించకుండా దానికి కచ్చితంగా, సున్నితంగా వ్యవహరించడం ఏకాగ్రతా సామర్థ్యం, ఎన్నుకోవటం, నిర్ణయించుకోవటం, వస్తువులను, విషయాలను క్రమబద్ధీకరించటం, హేతువును ఉపయోగించటం వంటి లక్షణాలను పెంపొందించునట్లు చేయాలి.

హేతువు మానవుని అత్యున్నత సామర్థ్యం కాదని, దానిని అధిగమించాలనేది అందరికి తెలిసిన విషయమే. కానీ వివేచన లేకపోతే మీరొక అసంగతమైన, అర్థంలేని జీవితాన్ని గడుపుతారనీ, హేతుబద్ధంగా వ్యవహరించట మెలాగో కూడా తెలుసుకోలేరన్నది తేటతెల్లమే. చిన్న చిన్న విషయాలే మిమ్మల్ని అతలా కుతలం చేస్తాయి. దానికి కారణం మీకు తెలియదు, పరిష్కారం అంతకన్నా తెలియదు. చురుకైన, స్పష్టమైన ఆలోచనా పటిమను కలిగి ఉండే వ్యక్తి అన్ని విధాలయిన ఎదురు దెబ్బలను, ఉద్వేగ సంబంధమయిన ప్రతిఘటనలను, పరీక్షలను ఎదుర్కో గలుగుతాడు. ఎందుకంటే జీవితమంతా వీటితోనే నిండి ఉంటుంది — అయిష్టత, విసిగిపోవటం చిన్నవే అయినప్పటికీ వాటిని అనుభవించే వ్యక్తికి అనురూపంగా ఉండి సహజంగా అతనిచే బృహత్తరమైనవిగా భావించ బడతాయి. మంచిది. వివేచనను కొంత సేపు పక్కన పెట్టి దాని వైపు చూసి నవ్వుతూ అనండి “లేదు అంత చిన్న విషయం గురించి అంత ఎక్కువ హడావిడి చెయ్యవలసిన అవసరం లేదు” అని.

మీకు వివేచనాశక్తి లేకపోతే మీ పరిస్థితి తుఫాను వచ్చినప్పటి సముద్రంలో ఒక బెండులా ఉంటుంది. బెండు తన స్థితికి వ్యధ చెందుతుందో లేదో నాకు తెలియదు కానీ అది అంత సంతోషంగా ఉన్నట్లు నా కనిపించదు.

ఇదంతా చెప్పాక — ఒకసారి కాదు నేను మీకిది చాలా సార్లు చెప్పానని అనుకుంటున్నాను. మీకు ఎన్నిసార్లంటే అన్ని సార్లు తిరిగి చెప్పటానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను — ఇదంతా చెప్పాక మిమ్మల్ని పూర్తిగా స్వతంత్రంగా వదిలేస్తున్నాను. మీరు చేరుకోవాలనుకున్న గమ్యానికి నడచి వెళ్లటానికి మీకు స్పష్టమైన, కచ్చితమైన అవగాహనను, సరిపడినంత జ్ఞానాన్ని కలిగి ఉండా లనుకుంటున్నారా లేదా తుఫాను వచ్చిన సముద్రంలో బెండులా కొట్టుకొని పోవాలనుకుంటున్నారా?

ఒక తెలివి తక్కువ, యాంత్రికమయిన బుద్ధిగల వాడికి మంచి జ్ఞాపకశక్తి ఉంటే పరీక్షలో బాగానే సమాధానాలు యివ్వగలడు. కానీ నిశ్చయంగా భవిష్య మానవుడికి కావలసిన లక్షణాలు యివి కావు. కేవలం పాత అలవాట్ల పట్ల, సహనంతోనే పరీక్షలు కావాలనుకొనే వారి కోసం వాటిని నిర్వహించటానికి నేను అంగీకరించాను. కానీ ముందు ముందు ఈ రాయితీ అవసరమవ కూడదని నేను ఆశిస్తున్నాను. పరీక్షలను రద్దు చేసినపుడు ఒక విద్యార్థి ఉత్తమమయిన వాడో కాదో తెలుసుకోవటానికి అధ్యాపకుడికి మరింత ఆంతరంగిక సంస్పర్శ, మానసిక విజ్ఞానం అవసరమౌతాయి. మన అధ్యాపకు లందరూ యోగసాధన చేయవలసి ఉంటుంది. కనుక వారి కది కష్టం కాకూడదు.

CWM 12:201

ప్రశ్న: శ్రీమాత, నియమానుసారం వచ్చే సంవత్సరం నుండి విధిగా పిల్లలందరూ సంస్కృతంతో పాటు, వారి మాతృభాషను అభ్యసించాలని అనుకుంటున్నాం. మీ అభిప్రాయం?

సమా: అవును సంస్కృతం ఉపకార వేతనం దృష్టిలో నుంచుకొని కాకూడదు.... ఎలా చెప్పాలి? సంస్కృతం భారతీయ భాష లన్నింటికీ ద్వారాలను తెరుస్తుంది. అది అనివార్యం అనుకుంటాను. కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత సంస్కృతం భారతీయ ప్రాతినిధ్య భాషగా, వాడుక భాషగా పునరుజ్జీవింప జేయడం ఆదర్శం గావాలి. భారతీయ భాష లన్నింటి వెనుక సంస్కృత మూలాలు ఉన్నాయి. కనుక అదే కావాలి. సంస్కృతం ఆ విధంగా మాట్లాడ గలగాలి.

అందుకని యిక్కడ సరళమైన సంస్కృతాన్ని నేర్పాలని నా కోరిక. ఎంత సరళంగా వీలయితే అంత సరళంగా. కానీ 'విశదపరచటం' కాదు. దాని మూలాలకు వెళ్లటం ద్వారా సరళీకృతం కావాలి. ఈ శబ్దాలన్నీ పదాలకు మూలాలయిన ధాతువులు, ఏవైతే తదుపరి రూపొందించబడ్డాయో.

CWM 12:415

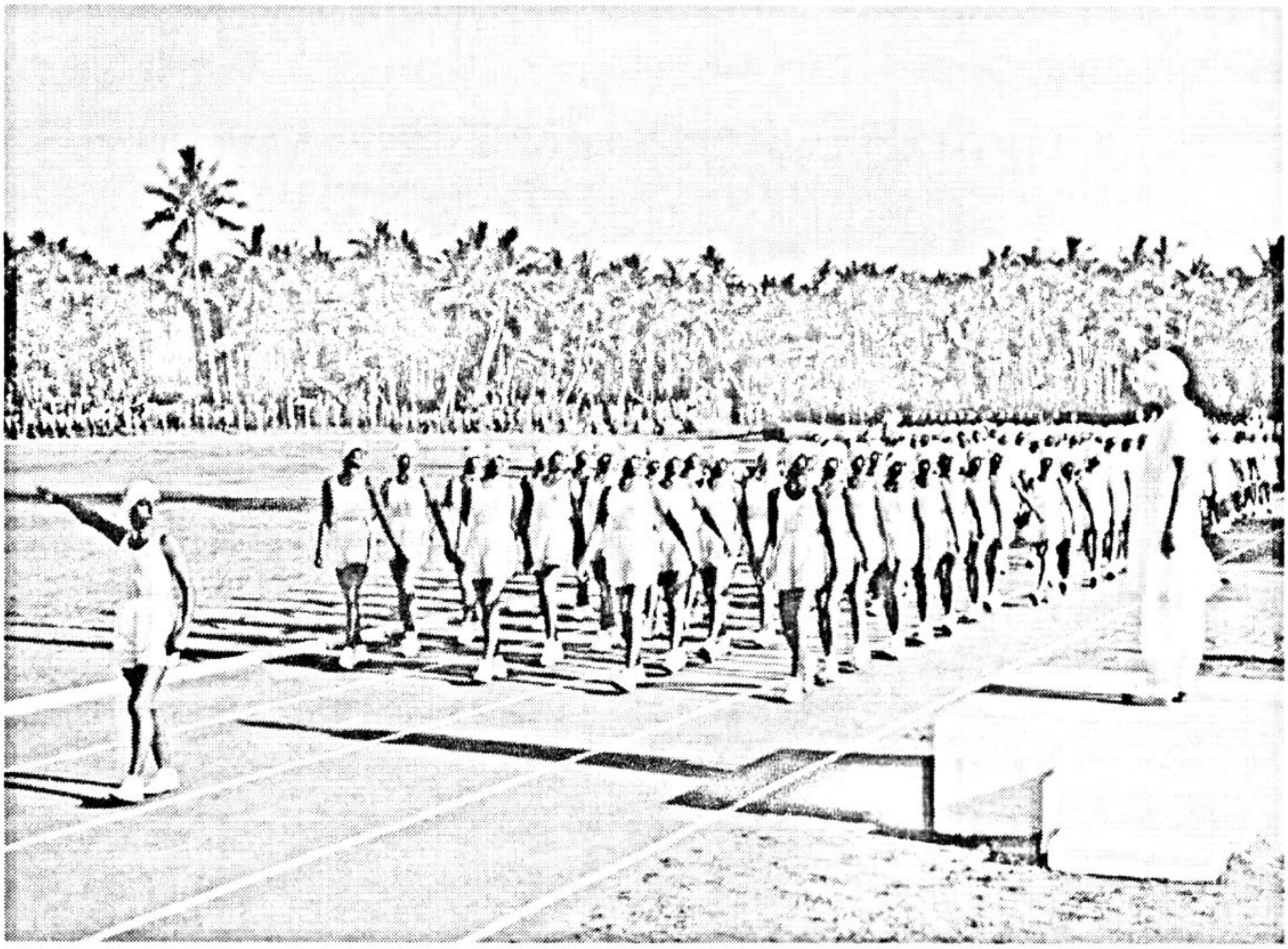
అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

ఇందులో కొన్ని యిబ్బందులు ఉన్నాయి. కానీ అదే సరైన విధానం. ఎందుకంటే ఒక పాఠ్యాపుస్తకాన్ని అనుసరిస్తున్నప్పుడు, ముఖ్యంగా అది విద్యార్థులకే మాత్రం తగినది కానపుడు — ఎందుకంటే ఒక నిర్దిష్టమైన పాఠ్యాంశము అందరికీ సరిపడక పోవచ్చు. అందరినీ సంతృప్తి పరచటం అసాధ్యం. కానీ కొందరు ప్రయత్నం చేయాలనుకునే వారుంటారు. మీరు వీరిని గురించి ఆలోచించాలి. బద్ధకస్తులు, ఒళ్లు వంగని వాళ్లు, నిద్రపోయే వాళ్లని వారి మానాన వారిని వదిలివేయాలి. జీవితమంతా నిద్ర పోవాలనుకుంటే ఏదైనా వాళ్లని చాలినంతగా కుదిపే వరకూ నిద్ర పోనివ్వండి. కానీ ఒక తరగతిలో ఆసక్తికరమైన విషయ మేమిటంటే నేర్చుకోవాలనే అభిలాష కలిగిన పక్షం — ఎవరైతే నిజంగా నేర్చుకోవాలని కోరుకుంటున్నారో అలాంటి వారి కోసం బోధన జరగాలి. మీరు చూశారా? ప్రస్తుత విద్యావిధానం ఒక విధమయిన సమానత్వం తీసుకు రావాలని ప్రయత్నిస్తుంది. ప్రతి ఒక్క విద్యార్థీ మిగిలిన అందరితో సమస్థాయిలో ఉండాలి. మితిమీరిన తెలివిగల వారమని తల లెగరేసే వారి పొగరు అణచాలి. తెలివితేటలు కొరవడి నందున తలలు వాల్చిన వారిని పైకి తేవాలి. కానీ దాని వలన అంత మంచి జరగదు. పైకి వచ్చే వారిని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. మిగిలిన వారు స్వీకరించ గలిగినంత స్వీకరిస్తారు. నిజానికి అందరు ఒకే విషయం తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం ఉందని నేననుకోను. ఎందుకంటే అది సహజమైనది కాదు. ఎవరైతే తెలుసుకోవా లనుకుంటారో, తెలుసుకో గలరో, ఎవరైతే పని చేయాలో, వారికి పని చేయటానికి తగిన వనరులను సమ కూర్చాలి, ఎంత వీలయితే అంతగా పైకి తీసుకురావాలి, వారికి ఎల్లప్పుడూ కొత్త విషయాలను బోధించాలి. వారు విషయ పరిజ్ఞానానికై ఆకలితో నున్నవారు, వారిని తృప్తి పరచాలి. నాకే సమయం ఉంటే నేనొక తరగతికి బోధిస్తాను. అది నాకు ఆసక్తికరంగా నుంటుంది, ఏ విధంగా బోధించాలో చూపించడం. అయితే ఒక వ్యక్తి అన్ని చోట్లా ఒకేసారి ఉండటం సాధ్యం కాదు కదా!

CWM 5:106

పరీక్షలు అనేవి కాలం చెల్లిన పద్ధతులు

విద్యార్థులు తెలివైనవారు, ఆసక్తిగల వారు, శ్రద్ధగల వారు అనే విషయం తెలుసుకోవటానికి పరీక్షలు నిర్వహించే పద్ధతి నిష్ప్రయోజనకరమైనది, పురాతనమైనది.

ఆధారం కాబట్టే ఇది తప్పక జయిస్తుంది. దీనికి వ్యతిరేకమైన శక్తులన్నీ పరాజయం పొందాల్సిందే. ఇదే శాశ్వతంగా ప్రపంచానికి ఆధారభూతంగా వుంటుంది.

ఈ విషయం చిన్నపిల్లలకు వేదాంత పరంగా చెపితే వారికి అర్థం కాదు. కాని వారి అంతరంగానికి సంతృప్తిని, ఆనందాన్ని ఇచ్చే విధంగా ప్రయత్నించాలి. అంతరంగంలోని సత్యానికి అనుకూలంగా నడుచుకుంటే వచ్చే ఆనందం ఎలా వుంటుందో, అలాంటి ప్రాతిపదికగా వారి విద్యాభ్యాసం కొనసాగాలి. సునిశిత అంతరాత్మ ప్రబోధానికి వ్యతిరేకంగా ఏం చేసినా వారికి ఎలాంటి అలజడి కలుగుతుందో అర్థం కావాలి. ఇదే నిజమైన, శాశ్వతమైన సంతృప్తి అనీ, ఇది లేకపోతే ఏదీ శాశ్వతంగా మనజాలదని వారు గ్రహించ గలగాలి.

తమను తాము తెలుసుకునేలా వారికి బోధించటం

ముందుగా తమను తాము తెలుసుకొనేలా శ్రద్ధగా వారికి అవగాహన కలిగించాలి. ఎవరికి వారు తమ భవిష్యత్తును వారే ఎంచుకునే విధంగానూ, వారి గమ్యాన్ని, మార్గాన్ని వారే నిర్ణయించుకునే విధంగాను వారిని తయారు చేయాలి. తమ

ఆత్మ ఆధారిత విద్యా విధానము

అభివృద్ధి చేయవలసిన మరొక స్వభావము

పిల్లలలో చాలా చిన్నతనం నుండే అభివృద్ధి చేయవలసిన స్వభావం మరొకటి ఉన్నది. అదే 'చేయరాని పని చేసినపుడు లోలోన బాధపడే' లక్షణం. ఇది దానంతట అదే వారిలో సహజంగా కలగాలి. శిక్షణవలన కానీ, దండిస్తారనే భయం వలన కానీ కాకుండా తప్పు జరిగినప్పుడే సహజంగానే వారి అంతరంగంలో ఈ భావం ఉద్భవించాలి. ఒక్కొక్కసారి పిల్లలు తమ స్నేహితులకు బాధ కలిగించే పనులు చేస్తారు. అదే సమయంలో వాళ్ల స్వభావం సహజమైనదిగా నుంటే వాళ్ల అంతరంగంలో కూడా ఏదోతప్పు చేశాము అన్న బాధ కూడా కలగాలి. ఆ భావన దానంతట అదే ఏర్పడాలి. వారి అంతర్గత సత్యానికి వ్యతిరేకం జరిగిందన్న భావం వారిలో పుట్టాలి.

మనం బోధించే విషయాలతో ప్రమేయం లేకుండానే, ఆలోచనలకు అతీతంగా మనలోనే నిగూఢంగా ఒక సత్యం, ఒక పరిపూర్ణత దాగి వుంటుంది. దానికి వ్యతిరేకంగా ఏదైనా జరిగితే అది కూడా దానిని వ్యతిరేకిస్తుంది. బయటి వాతావరణం వలన బిడ్డలు చెడిపోకుండా వుంటే, ఈ అంతర్గత భావనకు వ్యతిరేకంగా ఏమి జరిగినా ఏదో తెలియని ఆందోళన వారి మనసులను కలత పెడుతుంది. దీని ఆధారంగానే వారిలో ముమ్ముందు జరగబోయే అభివృద్ధి ఆధారపడాలి.

ఒకే ఒక నిజమైన మార్గదర్శి

ఒకే ఒక నిజమైన మార్గదర్శి 'అంతరంగం'. అది మానసిక చేతనకు (ఆలోచనలకు) అతీతమైనది. ఒక శిశువుకు విపత్కరంగా అనిపించే విద్యను బోధిస్తే ఈ అంతర్గత సత్యభావన బలవంతంగా పోగొట్టిన వారం అవుతాము. క్రమంగా శిశువునకు ఆ శక్తితో ఉన్న బంధం బలహీనపడి మంచిచెడ్డల విచక్షణ అనే గుణాన్ని శిశువు కోల్పోతుంది. అందుకే నేను నొక్కి వక్కాణించేది ఏమిటంటే పిల్లలు వారిలోని అంతర్గత పరిపూర్ణ సత్యభావనను పెంపొందించుకునే విధంగా మనం వాళ్లను తీర్చి దిద్దాలి. ఆ భావన భువిలోనూ, దివిలోనూ, విశ్వంలోనూ అంతటా వున్నదని వారికి తెలియాలి. ఈ కారణంగానే అవి ఉనికిని పొందాయి. పిల్లలలో ఇది లేకపోతే బాల్యానికి అర్థమే లేదు. వారిలో చేతన ఎలా క్రమంగా వచ్చిందో అలాగే కరిగిపోతుంది. ఇది విశ్వానికి

మనసులు ఇలాగే సంశయస్థితిలోనే వుంటాయి. స్పష్టత ఉండదు; కచ్చితంగా ఆలోచించ లేవు. మసకలో చూస్తున్నట్లు అంతా అస్పష్టంగా కనపడుతుంది. ఏవో కొన్ని అభిప్రాయాలు కలుగవచ్చు. కాని అవి స్పష్టమైన విషయ పరిజ్ఞానం మాత్రం కాదు.

చూట్టానికి అట్లాగే వున్న భావాలతోనూ, ఒక దానికి మరొకటి వ్యతిరేకంగా వుండే ఆలోచనలతో, అభిప్రాయాలతో, సంవేదనలతో భావోద్రేకాలతో మనం నిండిపోతాము. అవి నిజమైన, స్పష్టమైన భావాలు కావు. కేవలం అర్థం లేని పోకడలు. ఏ విషయం పైన అయినా మీకు నిర్దిష్టమైన, పారదర్శకమైన అభిప్రాయం ఏర్పడాలంటే మీరు ధృడచిత్తంతో ప్రయత్నించాలి. అచంచలంగా, స్థిరంగా పూనుకొని, ఏకాగ్రతతో కొనసాగించి సాధించాలి. మొదట్లో కొంత బాధ కలుగుతుంది. అది సహజం. అందులో శ్రమ కూడా వుంటుంది. కాని, క్రమంగా అలవాటు చేసుకోకపోతే జీవితాంతం ఏ అవగాహనకూ రాలేరు. ఇక ఆచరణాత్మక విషయంలో — అంటే, మీకు ఎదురయ్యే సమస్యలలో (సమస్యలు తప్పక అందరకూ ఎదురౌతాయి). అన్ని సమస్యలను ఒక దగ్గరకు తెచ్చి, వాటిని అన్ని కోణాల నుంచి నిశితంగా పరీక్షించి, వాటికి అతీతంగా ఆలోచించి పరిష్కారాలను కనుక్కోవలసిన సందర్భాలలో, ఏదీ స్పష్టంగా కనిపించక పోవటం, అంతా చెల్లాచెదురుగా వుండటం చాలా చికాకే! తలలో సాలెపురుగులు గూళ్లు కట్టుకొని అటూ, ఇటూ పరిగెత్తుతున్నట్లు అనిపిస్తే సమస్యకు పరిష్కారం చేజారి పోతుంది. నేను దేశం గురించి కాని, ప్రపంచం గురించి కాని మాట్లాడటం లేదు. కేవలం సాధారణంగా నిత్యజీవితంలో మనం ఎదుర్కొనే వాటిని గురించే మాట్లాడుతున్నాను. అవి ఎప్పటికీ అంతుచిక్కని సమస్యలు కూడా కాదు! కాకూడదు!

CWM 8:181-82

అంతర్గత సత్యం స్మృతి పథంలో ఉండాలి

ప్రశ్న: పెద్దల వలె పసివారు తమ అంతరంగంలో సత్యాన్ని గ్రహించ గలరా?

సమా: చిన్నపిల్లలకు ఇది స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. మాటలు గాని, ఆలోచనలు గాని దీన్ని సంక్లిష్టం చేయలేవు. అందులో సౌలభ్యం ఉంది, సంక్లిష్టతా వుంది. పరిస్థితి తీవ్రంగా ఉంటే ఇది ఆనంద హేతువు అవుతుందా, దుఃఖహేతువు అవుతుందా

అంతరంగంలోనికి తాము చూచుకొని తమను తాము అర్థం చేసుకొనేలా వారిని తయారు చేయాలి. వాళ్లు ఎలా వుండాలో వారే నిర్ణయించుకో గలగాలి. విషయ పరిజ్ఞానం కంటే వారికి ఇదే ముఖ్యమైనది. జరిగిపోయిన చరిత్ర గాని, విశ్వం ఎలా ఆవిర్భవించింది అనే విషయంగాని, సాధారణ జీవితం గడపటానికి అవసరమైన ఇతర విషయాల పరిజ్ఞానం కాని, దీని కంటే ముఖ్యం కాదు. ఒక వేళ ఎవరైనా వారిని చూచి హేళనగా వీడికి ఏమీ రాదు, వీడొక మొద్దు అని అన్నా నష్టం ఏమీ లేదు.

ఇక ఎప్పుడైనా, ఏ వయసులోనైనా నీకు చదువుకోవాలని అనిపిస్తే నీవు పుస్తకాలను చదువవచ్చు. చక్కగా విద్యాభ్యాసం కొనసాగించవచ్చు. పాఠశాలలకు వెళ్లవలసిన అవసరమే లేదు. ప్రతి విషయంలోను సరియైన అవగాహన కల్గించటానికి ప్రపంచంలో బోలెడు పుస్తకాలు ఉన్నాయి. అవసరాలకు మించి కూడా ఉన్నాయి. గ్రంథాలయాలకు పోయి వాటి నన్నిటినీ చదువుకొని మేధోపరమైన ఆనందాన్ని పొందవచ్చు. నీ తృష్ణ తీర్చటానిక అనేకమైన అనేక గ్రంథాలు సిద్ధంగా వున్నాయి. (శ్రీమాత సంజ్ఞ చేస్తారు) ముఖ్యమైన విషయం, కావలసిన దాన్ని సరిగా ఎంచుకోవటమే. దీనికి మాత్రం కొంత స్వేచ్ఛ అవసరం. నీ మీద ఒత్తిడి కాని, నీకు మొగమాటం కాని ఉండకూడదు. హృదయపూర్వకంగానే నీవు నిర్ణయాలు చేయగలగాలి. అవకాశాన్ని స్వేచ్ఛగా వినియోగించుకోవాలి. ఈ విషయంలో ఏ మాత్రం బద్ధకించినా ఫలితం రాను రాను నీకే తెలుస్తుంది. ఇవాళ బద్ధకిస్తే, రేపు పదింతలు చెయ్యవలసి వస్తుంది! అంతే కాదు, కొన్నాళ్ల తరువాత చేయవలసి వస్తే నీ నైపుణ్యం కూడా తగ్గవచ్చు. ఇటువంటి విషయాలు కేవలం అనుభవం ద్వారా తెలుసుకో వలసినదే. ఒకళ్లు చెపితే వచ్చేవి కావు.

మనసును అదుపులో ఉంచే విద్య

అదుపులేని మనసు ఊగిస లాడుతుంది; కచ్చితంగా ఉండలేదు. దేని మీదైనా కేంద్రీకరిస్తే తప్ప అది నిశ్చలంగా ఉండలేదు. నిరంతరం పచార్లు చేస్తూనే వుంటుంది. దానికి అంతు లేదు, అర్థం లేదు. ఇందువలన ఒకదాని మీదనే కేంద్రీకరించాల్సి వస్తే అది శ్రమించవలసి వచ్చి, బాధ పడుతుంది. అందువలన మనం దేని మీదా ధ్యాస పెట్టలేము. ఎప్పుడూ అనిశ్చిత స్థితిలో ఉంటాము. అంతే. చాల మంది

వేయగల అనుభవం గలవారికి లోపల మనసులో ఏం జరుగుతుందో తెలుస్తుంది. 'కళ్లే ఆత్మయొక్క దర్పణాలు' అని అంటూ ఉంటాము గదా!

కళ్లను చూచి మీరు కనిపెట్ట లేకుండా ఉన్నారంటే మీరు ఎవరిని చూస్తున్నారో వారి మనసులో, ఈ సత్యత ఎక్కడో మరుగున పడి ఉన్నదన్న మాట. అనేక దైనందిన ప్రాపంచిక విషయాలు దాన్ని వెనుకకు నెట్టివేసి ఉంటాయన్న మాట.

పసిపిల్లల కళ్లలోకి పరీక్షగా చూడండి. మీ కొక తేజస్సు కనబడుతుంది. అది వారిలోని నిజమైన, స్వచ్ఛమైన ఆనందమే! వారి కళ్లలో అద్భుతమైన ఆశ్చర్యం గోచరిస్తుంది. చిన్నారుల కళ్ళు ప్రపంచాన్ని ఆశ్చర్యంగా తిలకిస్తూ ఉంటాయి. వాళ్లకు బాహ్య ప్రపంచం పెద్దగా అర్థం కాక పోవచ్చు. వారింకా ప్రపంచానికి అల్లంత దూరంలోనే వున్నారు. కాని వాళ్ల కళ్లలో వ్యక్తమయ్యేది మాత్రం వారి మానసికంలో ఉన్న అద్భుత భావనయే! ఇది చిన్నపిల్లల్లో సహజంగానే వుంటుంది. కాని వారు పెరిగి పెద్దవారవుతున్న కొద్దీ, విద్యాబుద్ధులు నేర్చుకుంటున్న కొద్దీ, ఇది మారిపోతుంది. వారిలో ఆలోచనలూ, కోరికలూ, అనుభవాలూ, ఆవేశాలూ, వ్యతిరేక భావనలూ ప్రవేశిస్తాయి. చిన్ననాటి అమాయకత్వం, అప్పటి నిష్కల్మషమైన వెలుగు వారిలో కనుమరుగై పోతుంది. తెలివితేటలు మనసును ఆక్రమించటంతోనే అమాయకత్వము, ఆత్మశక్తి అంతరిస్తుంది.

అంతగా అభివృద్ధి చెందని మానసిక శక్తులు ఉన్న పిల్లల్లో కూడా అభిమానం, సంరక్షణ, ఆసక్తి, ఓదార్చటం లాంటివి స్పష్టంగా గ్రహించగల శక్తి ఉంటుంది. మన స్పందనలను వారు ఇట్టే గ్రహించ గలుగుతారు. దానికి వారు ప్రతిస్పందనను వ్యక్తం చేయగలరు కూడా! ఇదే సాధారణ కుటుంబాలలోని సుమారు పదునాలుగు సంవత్సరాలున్న బాలుడిని తీసుకోండి. అందులోనూ తగిన ఆలనా పాలనా అంతగా లేని బాలుని విషయంలో ఈ సున్నితత్వం బాగా వెనుకబడి ఉంటుంది. మన స్పందనలకు వారు సరిగా ప్రతిస్పందించ లేరు. కీలుబొమ్మల్లా అచేతనంగా నిలబడతారు.

CWM 4:26-27

నిత్యజీవితమే పాఠశాల

ప్రతి క్షణం, ప్రతి దినం జీవితమే ఒక పాఠశాల. అందులోని వైవిధ్యము,

చెప్పలేము. కాని పిల్లలలో ఇది పెద్దలలో కంటే మరింత స్పష్టంగా ఉంటుంది. పెద్దలలో మనసంతా ఆలోచనలతో నిండి ఉండటం వలన ఇది అంత స్పష్టంగా ఉండలేదు.

పిల్లలకు సిద్ధాంతాలు బోధించటం అనవసరం. వారు పెద్దవారై, వారి మనసులు వికసిస్తున్న కొద్దీ మన సిద్ధాంతాలలో ఉన్న అనేక పరస్పర విరుద్ధ విషయాలు తెలుస్తాయి. వారికి తెలిసనది కూడా సరియైనది కావచ్చు గదా!

చిన్నపిల్లలలో నిగూఢంగా ఉన్న ఈ సత్య భావన అంతర్గత మానసికంలోని దైవత్వ ఛాయయే! ఇది జంతువులలోనూ, వృక్షాలలోనూ కూడా ఉంటుంది. వృక్షాలలో అచేతనంగా వున్నా, జంతువులలో ఇది పైకి తెలుస్తూనే ఉంటుంది. పసిపిల్లలలో అది ఇంకా ప్రస్ఫుటంగా గోచరిస్తుంది. నా అనుభవంలో నాలుగైదు సంవత్సరాల పిల్లలలో ఈ లక్షణం పద్నాలుగు, పదిహేను సంవత్సరాల పిల్లలలో కంటేను, ఎక్కువగా ఉండటం గమనించాను. ఇరవై ఐదు సంవత్సరాలు వచ్చేసరికి ఇఁకా తగ్గిపోతుంది. ఇక చదువులలో ముందుకు పోతున్నకొద్దీ వారికి విషయ పరిజ్ఞానం పైననే దృష్టి అంతా కేంద్రీకృతం అవడం వలన విజ్ఞాన సముపార్జనే వారి మేధాశక్తిని అంతా ఆక్రమించటం వలననూ సత్యాన్ని గ్రహించగల ఈ మానసిక లక్షణం మరుగున పడిపోతుంది. కళ్లలోనికి సూటిగా చూచి మానసిక శక్తిని అంచనా

ప్రశ్న: శ్రీమాతా, 'స్వేచ్ఛగా పురోగమించటం' (ఫ్రీ ప్రోగ్రెస్) అంటే వివరిస్తారా?

సమా: అది ఆత్మ పరిపక్వతను బట్టి ఉంటుంది. విషయ పరిజ్ఞానాన్ని బట్టి గాని, అలవాట్లు, సాంప్రదాయాలను బట్టి గాని, పూర్వపు భావనలను బట్టి గాని ఉండదు.

ఆలోచనాశక్తి, అభ్యాసశక్తి, పురోగమనశక్తి, సూక్ష్మబుద్ధి పిల్లలలో వృద్ధి చెందాలి. పాఠశాలలో పిల్లలు అందు నిమిత్తం తయారవుతారు.ఆ పని కేవలం పాఠశాలకే పరిమితం కాకూడదు, జీవిత కాలమంతా చేయబడాలి.

CWM 12:177

కాని చదువంటే అయిష్టత కనబరచే వారిని మరో దిశగా మరలించాలి.

CWM 17:306

పిల్లవాడికి మంచిమాటలు చెప్పడం, బుద్ధి గరిపే సలహాల నివ్వడం అతనిపై అతి తక్కువ ప్రభావం కనబరుస్తుంది. బోధించేవాడు గనక ఉదాహరణగా నిలవకపోతే విధేయత, నిజాయితీ, ముక్కు సూటిగా నుండటం, ధైర్యం, నిష్పక్షపాతం, సహనం, నిలకడ, స్థిరత్వం, ప్రశాంతత, నెమ్మది, స్వయం నియంత్రణ, ఇలాంటివన్నీ ఉపయుక్తం కావు. ఉపయుక్తం కావాలంటే అందమైన ప్రసంగాల ద్వారా కాదు, ఆచరణలలో చూపితేనే ఉత్తమమైన బోధన అవుతుంది.

CWM 12;10

పిల్లవాడిని ఎపుడూ దూషించ కూడదు. తల్లిదండ్రుల్ని ఈ విషయంలో నేను విమర్శించినప్పుడు నన్ను 'దోషి' గా చేసారు. కానీ నేను వాళ్లను ఆ విధంగా ప్రవర్తిస్తున్నప్పుడు చూసాను. పిల్లవాడు తప్పు చేసి, దానిని తాను తెలుసుకొని స్వచ్ఛంధంగా ఒప్పుకోవడానికి వచ్చినప్పుడు, తొంభై శాతం తల్లిదండ్రులు, "నీవు దుర్మార్గుడివి, వెళ్లిపో" అని గద్దిస్తారు. ఇది నాకు తెలుసు. అతను చెప్పేది సహనంతో విని, తప్పు ఎక్కడుందో, అతను ఎలా ప్రవర్తించి ఉండాల్సిందో చెప్పడానికి బదులు పై విధంగా మాట్లాడుతారు. అప్పుడు ఎంతో సదుద్దేశంతో వచ్చిన ఆ పిల్లవాడు బాధపడి వెళ్లిపోతాడు, ఇలా అనుకొంటాడు. "నాతో ఎందుకిలా ప్రవర్తించారు" అని. వారికి సంస్కారం లేదని, వారు తప్పు చేసారని గుర్తించి, "నన్నెందుకు దూషించారు? వారూ నా లాంటివారే కదా" అని వాపోతాడు.

CWM 4:28

ప్రేమ, సాధుత్వ వాతావరణంలో పిల్లల బోధన సాగాలి.

హింసాయుత వాతావరణం పనికి రాదు — ఎప్పుడూ దూషించటం తగదు — సర్వదా సున్నితమైన దయాస్వభావంతో మెలగాలి.

పిల్లవాడు తప్పనిసరిగా అలవరచుకో వలసిన సద్గుణాలకు ఉపాధ్యాయుడు సజీవ ఉదాహరణగా నుండాలి.

పిల్లలు పాఠశాలకు పోవడానికి, నేర్చుకోవడానికి సంతోషం చూపాలి.

సంక్లిష్టత, ఊహించలేని పరిణామాలు, పరిష్కారాలు జీవితంలో ఎన్నో ఎదురౌతాయి. అవే బాగా తెలిసే ఉదాహరణలు, స్పష్టమైన పర్యవసానాలు. పిల్లలలో వీటిపై ఉత్సాహాన్ని కలిగించాలంటే వారి పశ్నల కన్నిటికీ మనం ఓపికగా, తెలివిగా, స్పష్టంగా సమాధానం చెప్పాల్సిందే! వారిలో ఎవరికైనా సంతృప్తికరమైన సమాధానం ఇచ్చామంటే, మిగతావారు కూడా నిర్భయంగా అడుగుతారు. ఆ విధంగా శ్రద్ధగా వినే ప్రతి పిల్లవాడు ప్రత్యేకమైన బోధన లేకుండానే చాల విషయాలను అర్థం చేసుకుంటాడు. జాగ్రత్తగా ఎంపిక చేసిన పాఠ్యాంశాలు కూడా వారిని ఉత్సాహ పరుస్తాయి. వారికి ఈ విధంగా విషయ పరిజ్ఞానం కూడా అబ్బుతుంది. శిశువులలో ఉత్సాహాన్నీ, సంతోషాన్నీ కలిగించి, వారిలో కొత్త ఊహలను రేకెత్తించే విషయాలను అందించటంలో మీరు నిర్భయంగా వ్యవహరించాలి. ఊహలు సృజనాత్మకతను మానసిక వికాసాన్ని పెంపొందిస్తాయి. ఇలా చేస్తే విద్య వినోదంగానూ, జీవం ఉట్టి పడే లాగాను ఉంటుంది.

పిల్లలలో సున్నితంగా, సమగ్రంగా మేధ పెరగాలంటే వారిని జాగ్రత్తగా గమనించాలి. వారు అనేక విషయాలపై ఆసక్తి కనపరచటం మాత్రమే కాకుండా, ప్రతి విషయాన్ని అనేక కోణాల నుండి పరిశీలిస్తారు. అందువలన సమస్యను అనేక విధాలుగా ఎలా పరిష్కరించాలో నేర్చుకుంటారు. వారి ఆలోచన సరళతరం అవుతుంది. ఇంకా తెలివిగా, ఇంకా సున్నితంగా వారు ఆలోచించ గలుగుతారు. క్లిష్టమైన పరిష్కారాలు, సరళము, సమగ్రము అవుతాయి. ఇలా వారిలో మనోవికాసం, పరస్పరానుగుణ్యంగాను, మెల్ల మెల్లగాను జరిగి మెరుగైన సత్యాన్వేషణ వారిలో ఉదయిస్తుంది.

CWM 12:26-27

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. ఆర్ . ఎల్ నరసింహారావు

విద్యాసూత్రాలు

నేను అందరి పిల్లల్ని ఒకే విధంగా చూడను.ఇది ఒక విధమైన సమాన స్థాయిని కలుగ జేస్తుంది. వెనుకబడిన వారికి ఉపయోగ పడుతుంది గాని ఎదగగలిగే సామర్థ్యం గలవారికి హానికరమౌతుంది.

ఎవరైతే పని చేస్తూ చదువు కోవాలనుకుంటారో వారిని తప్పక ప్రోత్సహించాలి.

తెలుసుకోవడం, తనలో జరిగేదంతా ఎందుకు, ఎలా సంభవమౌతున్నదో తెలుసుకోవడం. తనపై తాను ఆధిపత్యం సాధించడ మంటే తాను చేయాలనుకున్నది చేయడం, అది తప్ప వేరొకటి చేయక పోవడం, మానసిక ప్రేరణలను, కోరికలను, ఊహాగానాలను అనుసరించక పోవడం.

ఒక పిల్లవాడికి నైతిక ధర్మాన్ని నేర్పడం ఆదర్శనీయమైన విషయం కాదు కానీ అది జేయకుండా ఉండటం కూడా కష్టమే. పిల్లవాడు ఎదిగిన కొద్దీ నైతిక, సాంఘిక ధర్మాల మధ్య తారతమ్యాన్ని బోధించవచ్చు. ఆ విధంగా అతను తనంతట తానుగా ఒక ఉన్నతమైన, సత్యవంతమైన ధర్మాన్ని తనలో నిలుపుకో గలుగుతాడు. కానీ ఇక్కడ ఒకరు ఆ సత్యవంతమైన ధర్మాన్ని కనుగొనుటకు కష్టపడవలసిన ఆవశ్యకతను నొక్కి చెప్పటానికి శ్రద్ధ వహించాలి. ఎవరైతే మానవ ధర్మాలను పాటించడానికి నిరాకరించి, 'వారిదైన జీవితాన్ని వారు' జీవించడానికి వారికి స్వాతంత్ర్య మున్నదని అది వారి నిశ్చయమని చాటుతారో, వారు అలా చేసేది అతి సాధారణమైన ప్రాణిక ప్రేరణలకు దాసులైనందున. చేసిన దానిని తమ కళ్లకు గాకపోయినా ఇతరుల కళ్లకు సమర్ధనీయమైనదని మభ్య పెట్టడానికి, వారు నైతికతను కాల దన్నుతారు. కారణం అది వారి స్వాభావికమైన అల్ప కోరికలను తీర్చడంలో అవరోధం అవుతుంది కాబట్టి.

నైతిక, సామాజిక ధర్మాలపై న్యాయ నిర్ణేతలుగా వ్యవహరించటానికి ఎవరికీ హక్కు లేదు, అట్టి వారు ఆ ధర్మాలను మించిన ఉన్నత స్థాయిలో ఉంటే తప్ప. ఒకరు వాటిని విశృంఖలత్వంతో త్యజించ లేరు, వాటి స్థానే వాటి కన్నా ఉన్నతమైన వాటిని నిలుపుకుంటే తప్ప. అది అంత సులభం కాదు.

ఏ సందర్భంలో నైనా, ఒకరు పిల్లవాడి కీయగల చక్కని బహుమతి ఏదనగా అతనికి తనను తాను ఏ విధంగా తెలుసుకో గలడో, తనపై తాను ఆధిపత్యం ఏ విధంగా పొందగలడో బోధించటం.

CWM 12:166 శ్రీమాత

అనువాదం: తుమ్మల లక్ష్మి

ఉపాధ్యాయుడు వారికి మంచి నేస్తంగా, వారు అలవరచుకో వలసిన లక్షణాలకు ఉదాహరణలా ఉండాలి.

CWM 12:194

నేను ఏ స్వేచ్ఛను గురించి మాట్లాడుతున్నానో, అది ఆ ఆత్మసంకల్పాన్ని అనుసరించగల స్వేచ్ఛ, మానసికమైన, ప్రాణికమైన చాపల్య ధోరణులను పాటించే స్వేచ్ఛ కాదు; అన్ని బలహీనతలను, నిమ్నస్థాయికి చెందిన అజ్ఞానపు కోరికలను అధిగమించడానికి తగిన సూచన నిచ్చే కఠోర సత్యం; అత్యున్నతమైన, అతి ఉదారమైన, అతి దైవికమైన ఆకాంక్షతో తనను తాను సంపూర్ణంగా, ఎట్టి మినహాయింపు లేకుండా సమర్పించుకో గలగుటకు స్వేచ్ఛ.

మీలో ఎవరు ఆ మార్గాన్ని హృదయపూర్వకంగా అనుసరిస్తారు? చెప్పడం సులభమే కాని అర్థం చేసుకోవడం కష్టం, సిద్ధింప చేసుకోవడం మరీ కష్టం.

CWM 12:391

రెండు పనులు చేయాలి, అవి చిన్నపిల్లలకు తప్పనిసరిగా బోధించవలసినవి:

1. అబద్ధం చెప్పకుండా ఉండటం, ఎట్టి పరిస్థితులలోనైనా.
2. హింసను, ఉద్రేకాన్ని, కోపాన్ని నియంత్రించుకోవడం.

ఈ రెండూ చేయగలిగితే వారిని అతిమానవజాతి దిశగా నడిపించవచ్చు. ఒకరు సాంప్రదాయాలను, కట్టుబాట్లను తెంచుకో గలిగితే వారు సాధారణ మానవీయ పరిమితుల నుండి స్వేచ్ఛను పొందుతారనే భావన ఒకటుంది. కానీ అది తప్పు. అతిమానవుడిగా ఎదగటానికి ఆ రెండు పనులను తప్పక సాధించాలి — అబద్ధాలు చెప్పకపోవటం, తనను తాను నియంత్రించుకోవడం. దైవానికి సంపూర్ణ శరణాగతిని చేయటం చివరి నియమం కానీ ఆ రెండింటిని ముందు సాధించి తీరాలి.

*

నేర్చుకోవడంపై ప్రేమ కనబరచటం అనేది ఒకరు పసి పిల్లవాని కివ్వగల అత్యంత విలువైన బహుమతి, సర్వదా, సర్వత్రా.

*

తనను తాను తెలుసుకొనుట, తనపై తాను ఆధిపత్యం నెరుపుకోవడం తెలుసుకో గలుగుటయే ప్రతి ఒక్క జీవికి అమూల్యమైన సంపదగా నుంటుంది. తనను తాను తెలుసుకోవడ మనగా తాను చేసే చర్యలు, ప్రతిచర్యలు వెనుక నున్న ఉద్దేశాలను